OPAS

(A Guide)
62-1014E · Jeffersonville, Indiana, USA, 14.10.1962

Herra siunatkoon sinua, veli Neville.

1 Olen niin iloinen ollessani jälleen seurakunnassa tänä iltana. Ääneni on aivan pikkuisen käheä. Aika pitkä Sanoma tänä aamuna, ja olen todella iloinen, että se oli täällä, kuitenkin. Ja nautin siitä itsekin, sen tuomisesta, ja toivon, että te nautitte sen kuuntelemisesta. [Seurakunta sanoo: "Aamen."—toim.]

2 Älkää nyt unohtako, muistakaa aina tämä, että nämä ovat asioita, jotka rakentavat Kristuksen palvelijan. Näettehän, ensin usko, sitten voima. Ja nyt muistakaa, Pyhä Henki ei voi laittaa huippukiveä Jumalan rakennukseen, ennen kuin nämä asiat ovat toiminnassa Hengen avulla. Riippumatta siitä, mitä te teette, katsokaahan. Nämä ovat ne asiat, jotka rakentavat Kristuksen ruumiin, näettehän, nämä asiat. Nyt, älkää unohtako että, että tämä *tässä* on ensimmäinen, se on teidän uskonne. Voima, tieto ja niin edelleen, tulee lisätä siihen, kunnes Kristuksen koko täyteys on tuotu esiin, silloin Pyhä Henki tulee sen päälle ja sinetöi sen yhtenä ruumiina. Nämä asiat täytyy olla. Siksi Jeesus sanoi: "Heidät tunnetaan hedelmistään." Katsokaa: hedelmistä! Te ette voi kantaa hedelmää ilman että nämä asiat kantavat sitä teissä. Ja sitten, kun kaikki tämä ottaa maailmallisuuden ja—ja jumalattomuuden paikan, ja niin edelleen, silloin kaikki epäusko on heitetty ulos, silloin kaikki maailman asiat ovat hävinneet, silloin ei ole muuta kuin uusi luomus Kristuksessa. Ja silloin Efes. 4:30 sanoo: "Älkää murehduttako Jumalan Pyhää Henkeä, jolla teidät on sinetöity lunastuksenne päivään saakka." Sinetöity Jumalan Valtakuntaan! Nyt, älkää unohtako sitä. Pitäkää se mielessä nyt, *nämä* asiat tarvitaan ensin. Sitten sinetöinti on Pyhä Henki, Huippukivi, joka sinetöi meidät Ruumiiseen. Hyvä on.

3 Meillä on nyt pyyntö sisar Littleltä, Chicagosta, hänen miehensä on ollut auto-onnettomuudessa ja makaa juuri nyt kuolemaisillaan, sisar Little. Ja Edith Wright, pikku sisaremme täältä, jonka olemme tunteneet jo kauan, hän on hyvin, hyvin huonona kotonaan tänä iltana, ja he halusivat ilmoittaa sen seurakunnalle, että me voimme rukoilla yhdessä

tämän pyynnön puolesta. Ja nyt kumartakaamme päämme hetkeksi.

4 Rakas Taivaallinen Isämme, me olemme kokoontumassa (uskon kautta) Jumalan valtaistuimen ääreen, ja me pyydämme jumalallista armoa näille pyynnöille. Veli Little, auto-onnettomuus, lähellä kuolemaa. Jumala, auta häntä. Olkoon Pyhä Henki hänen sänkynsä vieressä ja tuokoon hänet takaisin meille Herra. Ja pikku Edith Wright siellä, minä rukoilen Jumala, että Pyhä Henki olisi hänen sänkynsä vieressä tänä iltana ja antaisi hänen terveytensä hänelle takaisin. Suo se Isä. Sinä olet luvannut nämä asiat, ja me uskomme ne. Ja niin kuin me ajattelimme tänä aamuna, ettei välimatka merkitse mitään Sinulle, Sinä olet yhtä suuri toisella puolella maailmaa kuin olet toisellakin puolella, koska Sinä olet kaikkialla läsnä oleva, kaikkivoipa ja ääretön. Ja me rukoilemme Isä, että Sinä täytät nämä pyynnöt Jeesuksen Kristuksen Nimen kautta. Aamen.

5 Olen todella iloinen ollessani täällä jälleen tänä iltana…Ja minä tiedän, että on kuuma. Nämä kolme kokousta ovat peräkkäin, ja on… Tiedän, että joillakin teistä on jopa viisisataa mailia ajettavana aamuun mennessä. Ja lähtiessäni ylihuomenna, minulla on ajettavana tuhat neljäsataa sen jälkeen. Niinpä, niinpä minä—minä luotan, että tämä on ollut suuri hetki teille kaikille. Ja minulla on ollut mukavaa käydessäni teidän luonanne. On vain yksi asia, jota me olemme pyytäneet, niin monia on jouduttu lähettämään pois, koska ei ole tilaa, me emme voi tukkia käytäviä liikaa, sillä palokunta ei hyväksyisi sitä. Niinpä me yritämme saada vähän isomman rukoushuoneen, niin että kun olemme sisällä, niin meillä voisi olla istumatilaa ihmisille.

6 Ja nyt, milloin tahansa, te olette aina tervetulleita tänne tabernaakkeliin, jossa meillä ei ole muuta oppia kuin Kristus, ei muuta lakia kuin rakkaus eikä muuta kirjaa kuin Raamattu. Ja niinpä…Ja meidän paimenemme on veli Orman Neville täällä. Ja meillä on täällä seurakunta monista ihmisistä, jotka kokoontuvat yhteiskristillisenä tabernaakkelina, johon te tulette ja palvotte Jumalaa oman omantuntonne käskyjen mukaan. Me olemme aina iloisia saadessamme teidät tänne. Ja tulkaa siis, kun voitte, me otamme teidät aina mielellämme vastaan.

7 Ja nyt seuraava kerta, sikäli kuin tiedän, että voin olla teidän kanssanne, tulee olemaan sen jälkeen kun rukoushuoneen rakennustyöt on saatettu loppuun. Ja haluaisin sitten, *Seurakuntajaksojen* jälkeen, sieltä haluamme mennä sitten seitsemään viimeiseen *Sinettiin*, ja seitsemään viimeiseen *Sinettiin* Ilmestyskirjassa, ja opettaa sitä.

8 Ja nyt, niin monta kertaa sairaat ja vaivatut tulevat, ja näiden kokousten aikana, kun tarvitaan näkyjä, ja he tulevat erityistä tapaamista varten. Jos minä pääsen siihen, silloin en vain kykene tekemään eroa niiden välille, ja, ei, minun on vaikeaa puhua sen jälkeen. Ja jokainenhan tietää, että parantamiskampanjoissamme, että herra Baxter tai joku muu tavallisesti hoitaa saarnaamisen, ja minä tulen rukoilemaan sairaitten puolesta, koska se on vähän raskasta. Ja minä rukoilin joidenkin ihmisten puolesta muutama hetki sitten, ja sitten tapasin pikkulapsen täällä, jota lääkärit…jotakin hänen selässään on synnynnäisesti jotenkin. Tulessani ulos minä näin sen istumassa siellä kipsattuna. Tuon lapsen ei koskaan tarvitse olla tuolla tavoin rampa, hän tulee olemaan kunnossa. Varmasti tulee, näettehän. Se on, minä tiedän sen. Katsokaahan, olen vuorenvarma siitä. Niinpä me haluamme pitää uskomme ja uskoa Jumalaan.

9 Jokainen teistä, ja monet teistä ovat minulle tuntemattomia, kaikki sananpalvelijat ja niin edelleen. Mikäli en erehdy, tämä on veli Crase. Eikö niin? Veli Crase, minä—minä olen anteeksipyynnön velkaa siitä, etten tullut tuohon vihkimistilaisuuteen. Ehkä pääsen sinne viikonlopun kokoukseen, se olisi yhtä hyvä. Onko näin? Bloomingtonissa. Voitko hyvin? Hyvä. Jotkut näistä veljistä täällä ovat sananpalvelijoita, olettaakseni. Oletko sinä sananpalvelija? Kyllä vain. Herra siunatkoon sinua. Ja kuinka monta sananpalvelijaa rakennuksessa on, saisinko nähdä kätenne. Hyvä, sehän on hienoa. Me olemme iloisia siitä, että te olette täällä, todella onnellisia. Jumala siunatkoon teitä aina!

10 Nyt, että voisimme päästä pois todella aikaisin, jotkut ovat menossa Georgiaan, Tennesseehen, New Yorkiin, kaikkialle, tästä illasta, lähtien tänä iltana. Nyt, ajakaa varovasti maantiellä. Jos teitä alkaa nukuttaa, ettekä halua mennä motelliin, ajakaa tien sivuun ja nukkukaa, kunnes te…-Sillä tavalla minä teen. Katsokaahan, ajakaa vain sivuun ja nukkukaa. Älkää, älkää ajako, jos olette unisia. Se on paha asia. Ja muistakaa, ei ole kyse teistä, kyse on lähimmäisestä, jota teidän pitää varoa. Näettekö? Te tiedätte, mihin te olette menossa, te ette tiedä, mihin hän on menossa, niinpä—niinpä teidän täytyy tarkata tuota toista kaveria. Niinpä, olkaa varmat siitä, että olette koko ajan valppaana, että pidätte silmällä sitä.

11 Nyt, haluaisin lukea tänä iltana kappaleen Kirjoituksista, joka löytyy Johanneksen Evankeliumista. Nyt nämä pienet Sananpaikat, joita luemme, ja joihin viittaamme, antavat pohjaa sille, mitä yritämme sanoa. Ja aina, en ole koskaan, kertaakaan, sikäli kuin suinkin muistan, milloin-

kaan tullessani puhujakorokkeelle, yrittänyt sanoa mitään vain jotain sanoakseni. Minä aina yritän odottaa, valvoa, tutkia, rukoilla, kunnes tunnen että minulla on jotakin, joka auttaisi ihmisiä. Jos en voi olla avuksi, silloin minulla ei ole mitään syytä seistä täällä, näettehän. Se on; yritän auttaa! Ja nyt tänä iltana, tietenkin, suurempi osa joukostamme on lähtenyt pois, tästä aamusta alkaen, ja heidän piti mennä kotiin, monien heistä. Mutta tänä iltana, minä sanoin teille, että jos vielä jäisitte, me yrittäisimme pitää vain noin neljäkymmentäviisi minuuttisen puheen jostakin, jonka toivon auttavan meitä. Ja me tulemme nyt perustamaan tämän Johanneksen evankeliumin 16. lukuun, ja aloittakaamme suunnilleen 16. luvun 7. jakeesta, ja lukekaamme 15. jakeen loppuun asti.

Kuitenkin minä sanon teille totuuden: teille on hyväksi, että Minä menen pois: sillä ellen Minä mene pois, ei Puolustaja tule teidän tykönne; mutta jos Minä menen pois, niin Minä hänet teille lähetän.

Ja kun hän tulee, niin hän näyttää maailmalle todeksi synnin ja vanhurskauden ja tuomion:

synnin, koska he eivät usko minuun;

vanhurskauden, koska minä menen Isän tykö, ettekä te enää minua näe;

ja tuomion, koska tämän maailman ruhtinas on tuomittu.

Minulla on vielä paljon sanottavaa teille, mutta te ette voi nyt sitä kantaa.

Mutta kun hän, totuuden Henki, on tullut, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen: sillä hän ei puhu itsestään: vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevaiset hän on teille näyttävä.

Sillä hän on Minut kirkastava: sillä hän ottaa Minun omastani ja näyttää sen teille.

Kaikki, mitä Isällä on, on Minun; sen tähden Minä sanoin, että hän ottaa Minun omastani ja näyttää sen teille.

12 Nyt tässä 13. jakeessa. ”Mutta kun Totuuden Henki on tullut, Hän johdattaa teidät kaikkeen Totuuteen. Kun totuuden Henki on tullut, Hän johdattaa teidät kaikkeen totuuteen.” Mikä on totuus? Sana. ”Sillä kun Hän puhuu, Hän ei puhu itsestään; vaan sen, mitä Hän kuulee, Hän puhuu. Mitä Hän kuulee, sen Hän puhuu”. Toisin sanoen: Hän on Se, joka paljastaa sen asian, ymmärrättehän. Ja Hebrealaiskirjeen 4. luvussa Raamattu sanoo, että: ”Jumalan Sana on terävämpi, voimallisempi kuin

kaksiteräinen miekka, ajatusten ja aivoitusten, sydämen Erottaja." Näettehän, "Mitä Hän kuulee, sen Hän puhuu, ja Hän näyttää teille tulevaiset." Ymmärrättekö? Mikä tulee tekemään sen? Pyhä Henki, joka tulee Herran Jeesuksen Nimessä.

13 Ja haluaisin käyttää muutamat seuraavat minuutit kiinnittääkseni teidän huomionne sanaan "opas", *Opas.* Kuten tiedätte, minulla on ollut aikamoisia kokemuksia metsissä. Opas, joku, joka näyttää teille paikkoja. Teillä on oltava opas, kun ette tiedä, mihin olette menossa. Ja metsästykseen perehtyneenä, ja ympäri maailman, minulla on ollut tilaisuus tavata oppaita. Ja minä olen opas itsekin, Coloradossa, koska tunnen sen maan, karjatilat ja niin edelleen, minä voin toimia oppaana Coloradossa.

14 No niin, oppaan on tunnettava tie. Hänen pitää tietää mihin on menossa ja mitä on tekemässä, ja miten pitää sinusta huolta matkan varrella. Näettekö? Hänen on pidettävä huolta, ettette te eksy. Opas on valittu mies. Osavaltio valitsee tämän miehen, mikäli hän on opas. Ja nyt, lähtiessänne retkelle erämaahan, jossa te ette ehkä ole tottuneet kulkemaan, teidän ei ole hyvä mennä sinne ilman opasta. Rehellisesti sanoen, joihinkin paikkoihin te ette voi mennä ilman opasta, esimerkiksi Kanadassa. Oppaan on allekirjoitettava teidän lupakirjanne riistanvalvojaa varten. Hänen on kirjauduttava sinne, ja hän on vastuussa teistä. Jos teille tapahtuu jotakin, vastuu on hänen. Hänen on pidettävä teistä huolta. Hänen on huolehdittava, ettette te eksy. Hänen on oltava varma, että hän ei lähetä teitä jonnekin, mistä te ette löydä takaisin. Ja jos te eksytte, hänen on tunnettava tuo seutu niin hyvin, että hän voi käydä hakemassa teidät pois aivan milloin tahansa. Hänen on osattava kaikki nämä asiat tai hän ei voi olla opas, hänelle ei voida myöntää lupaa toimia oppaana.

15 Näitä asioita varten teidän täytyy toisinaan sopia tapaaminen, soittaa etukäteen ja tehdä järjestelyjä, varata aika sinne vientiä varten. Ja jos teidän…Joskus hän on varattu, eikä voi ottaa teitä vastaan, teidän on siirrettävä sitä joksikin aikaa, koskien maallista opasta. Teidän ei koskaan tarvitse tehdä sitä Jumalan Oppaan kanssa, Hän on aina valmiina, aina valmiina.

16 Nyt, jos te ette tee noita valmisteluja, ja te suunnittelette tekevänne retken erämaahan, jossa te ette ole ennen olleet, te voitte eksyä ja menehtyä. Teillä on noin yhden prosentin mahdollisuus päästä pois erä-

maasta, se tarkoittaa, että jos se ei ole liian laaja, teillä on yhden prosentin mahdollisuus päästä omin avuin pois. Mutta jos tuo erämaa on oikein paha, kaukana, teillä ei ole mitään mahdollisuutta päästä pois. Ei ole mitään keinoa tehdä sitä, koska te pian huomaatte olevanne kuolemanmarssilla, ja silloin te—te olette lopussa, te olette mennyttä. No niin, ja te menehdytte jos teillä ei ole opasta, joka tuntee seudun ja tietää, miten päästä takaisin.

17 Monet teistä tuntevat tuon artikkelin, jonka olette lukeneet viime vuonna Tucsonista, Arizonasta, noista partiopojista. Vaikka heidät oli koulutettu tietämään, kuinka huolehtia itsestään, he olivat partiolaisia. Eivätkä he olleet vain sudenpentuja, he olivat täysiä partiolaisia. Ja he tekivät retken vuorille, ja lumimyrsky tuli, tilanne luonnossa muuttui. Ja kun he huomasivat olevansa eksyksissä ja he kaikki menehtyivät, se johtui siitä, että he…jotakin, normaaliin rutiiniin tuli muutos, eivätkä he tienneet, miten päästä pois. Ymmärrättekö? Enkä muista kuinka monta poikaa siellä vuorella menehtyi, vaikka heillä oli helikoptereita ja reserviläisiä ja kansalliskaartia ja vapaaehtoisia ja kaikkea. Mutta he olivat eksyksissä, kukaan ei tiennyt, missä he olivat. Eivätkä he pystyneet pitämään huolta itsestään. He kaikki menehtyivät lumeen, koska he eivät tienneet, olivatko he menossa itään, pohjoiseen, länteen vai etelään, ylös vai alas, tai mikä tilanne oli, kaikki näytti samalta.

18 No niin, opas tietää, missä hän on, säästä riippumatta. Hänet—hänet on varustettu tekemään se. Hän tietää, mitä tekee. Hän on perehtynyt kaikkeen. Hän tietää, miltä mikin näyttää, niinpä hän voi olla pimeydessä ja huomata tiettyjä asioita.

19 Esimerkiksi tässä on oppaan vanha kikka. Tiedättehän, jos te voitte nähdä tähdet, kuka tahansa voi sanoa, mihin suuntaan te olette menossa, jos katsotte tähtiin. Ja te haluatte aina katsoa ainoaan luotettavaan tähteen. On vain yksi luotettava tähti, ja se on Pohjantähti. Katsokaahan, ainoana se pysyy samassa paikassa. Se kuvastaa Kristusta, samana eilen, tänään ja ikuisesti. Muut saattavat harhailla pois, mutta Hän pysyy samana. Seurakunnat voivat vetää teitä *tännepäin*, tai joku voi vetää teitä *tuonnepäin*; mutta ei Hän, Hän on aina sama.

20 Sitten, jos te ette näe tätä Pohjantähteä, ja on pilvistä, silloin jos te tarkkaatte, jos on päiväsaika, ja olette eksyksissä, jos katsotte puita. Puu on aina, sammal on aina puun pohjoispuolella, koska puun eteläpuoli saa enemmän aurinkoa kuin pohjoispuoli. Mutta jos onkin pimeää ette-

kä te voi nähdä sammalta? Jos suljette silmänne ja yritätte olla ajattelematta, sulkekaa silmänne ja etsikää sileäkaarnainen puu, pankaa kätenne puun ympäri niin, että teidän sormenne kohtaavat, ja sitten alatte liikkua ympäri puuta todella hitaasti. Ja kun osutte kohtaan, missä kaarna on todella paksua, halkeilevaa, se on pohjoispuoli (tuulet), ja te voitte sanoa, mihin suuntaan te olette menossa, pohjoiseen vai etelään. Ja sillä lailla, oi, on monia asioita, mutta tarvitaan opas tietämään, kuinka tehdä nuo asiat. Aivan tavallinen mies menee sinne ja sanoo: "En minä tunne siinä mitään eroa." Näettekö? Katsokaahan, teidän pitää olla harjaantuneita tuohon opastamiseen.

21 Ja nuo pojat, epäilemättä he olivat hyviä partiolaisia, he ehkä kykenivät sitomaan solmuja, he ehkä kykenivät tekemään tulen kivien avulla ja niin edespäin sillä lailla. Mutta tuntea tienne pois sieltä, siitä on kyse! He, he eivät tunteneet tietä pois, niinpä siksi he kaikki kuolivat, koska he eivät ottaneet opasta mukaansa.

22 Ja eräs ajattelematon isä kaksi vuotta sitten Coloradossa, voi, hän oli menossa vuorille, hänellä oli pikkupoika, suunnilleen kuusi, seitsemän vuotta vanha. Hän aikoi viedä hänet ensimmäiselle peuranmetsästysretkelleen. Niinpä he menivät korkealle vuorelle, ja pikkupoika sanoi isälleen: "Minua väsyttää."

23 "Tule minun selkääni. Me emme ole vielä tarpeeksi korkealla, peurat ovat korkealla." Mies meni aina ja aina vain eteenpäin, kunnes hän tuli…Hän ei tiennyt, hän oli kaupunkilainen. Hän ei tiennyt mitään siitä, miten metsästetään tai mihin mennä. Jokainen, joka tietää jotain erämaasta, tietää, että peurat eivät oleskele korkealla. Ne eivät mene sinne. Vuohet oleskelevat siellä, eivät peurat. Ne ovat alhaalla, missä ne saavat ruokaa, niiden on oltava siellä, missä on jotakin syötävää. Ja, no niin, mutta tämä mies ajatteli: "Jos minä pääsen sinne jonnekin ylös kallioille, minä löydän suuren uroksen." Hän oli nähnyt kuvan joistakin seisomassa—seisomassa kallion päällä, ja hän ajatteli, että sieltä hän löytäisi sen. Älkää kiinnittäkö mitään huomiota siihen, mitä niissä lehdissä lukee, voi, oi voi, siitä tulee painajainen! Ainoa, mitä kannattaa tehdä, on ottaa opas, jolloin tiedätte missä te olette.

24 Ja tuo isä, sade tuli aivan yhtäkkiä siellä ylhäällä, sellainen äkkisade, joita tulee. Ja tuo mies oli metsällä liian myöhään, kunnes tuli pimeä, eikä hän löytänyt paluutietä. Ja…sitten tuli tuulenpuuskia pitkin noita vuorenhuippuja, ja hän itse liikkuessaan nopeasti, ja se…

25 Teidän täytyy tietää, miten selvitä hengissä, jos te jäätte pulaan. On toinenkin tapa tietää, miten selvitä hengissä! Olen kiipeillyt puihin ja liukunut niitä pitkin alas, ylös ja alas sillä tavalla, pysyäkseni hengissä. Olen ollut lumessa, kun sitä on ollut neljä jalkaa joka puolella, hajottanut kannon, ja pannut sen maahan. Ja ollut niin nälkäinen, että hädin tuskin kestin sen! Ja hajottanut palasiksi näitä vanhoja kantoja ja sytyttänyt ne ja antanut niiden kuumeta ja sulattaa lumen pois. Ja sitten suunnilleen yhden aikaan aamulla, kello kaksi, vetänyt nämä kannot syrjään, ja mennyt maata tuolle lämpimälle maalle, pysyäkseni hengissä. Ja teidän pitää tietää, miten tehdä nämä asiat.

26 Eikä tämä mies tiennyt, mitä hän oli tekemässä, hänellä ei ollut ketään opastamassa häntä. Ja hän piti omaa poikaansa rintaansa vasten, kunnes tunsi tämän kylmenevän ja kuolevan. Ajattelematonta! Jospa hän olisi vain ottanut oppaan mukaansa, hän olisi voinut tuoda hänet takaisin vuorilta huolimatta siitä, mitä kello oli, näettehän. Mutta hän odotti, kunnes tuli pimeä, sitten hän ei enää voinut nähdä eteensä.

27 Se on vikana nykyajan kristityissä. He odottavat, kunnes pimeys laskeutuu, silloin te huomaatte, että olette lähteneet matkaan ilman Opasta. Opas!

28 No, oletteko koskaan tavanneet ihmistä, joka oli eksyksissä? Onko kenelläkään teistä kokemusta eksyneen ihmisen tuomisesta turvaan? Se on säälittävintä, mitä koskaan olette nähneet. Kun ihminen eksyy, hän hurjistuu. Hän ei tiedä, mitä tekee. Me saimme kiinni miehen tuolla, pojan, ja hän oli ollut eksyksissä metsässä, ja hänen ajateltiin…Hän oli karjatilallinen, mutta hän oli väärällä seudulla ja eksyi, kääntyi ympäri. Ja kun he löysivät hänet kolme päivää myöhemmin, hän juoksenteli kuin villimies, huutaen täysin palkein. Hänen huulensa olivat aivan pureskellut ja hän oli heittänyt aseensa menemään, eikä hän tiennyt mitä tehdä. Ja, kun hänen oma veljensä, kun…Heidän oli otettava hänet kiinni ja sidottava. Kun hänen oma veljensä tuli hänen tykönsä, hän taisteli häntä vastaan kuin eläin, yritti purra häntä, hän ei tiennyt missä hän oli. Miksi? Hän oli eksyksissä. Ja kun ihminen on eksyksissä, hän on hämmennyksen tilassa. Eikä hän tiedä olevansa tuossa tilassa, koska hänen eksymisensä aiheuttaa hänelle tuon kuumeen, eikä hän tiedä missä hän on, ja kuinka hän käyttäytyy.

29 Niin on, kun ihminen on eksynyt Jumalan luota! Hän tekee asioita, joita hän ei normaalisti tekisi. Hän tekee asioita jotka—jotka ovat yli

sen, mitä inhimillisen olennon voisi ajatella tekevän. Jumalasta eksynyt ihminen, Jumalasta eksynyt seurakunta, seurakunta joka on jättänyt Jumalan, jättänyt Jumalan Raamatun periaatteet, tekee asioita, joita joskus, joita te ette odottaisi löytävänne elävän Jumalan seurakunnasta. He saavat rahansa bunco-peleillä, arpajaisilla, rahapeleillä, millä tahansa mitä he voivat tehdä. He opettavat mitä tahansa, antavat minkä tahansa mennä läpi, taputtavat selkään miestä, joka on seurakunnan tärkeimpiä rahoittajia, ja sitä rataa, ja päästävät heidät kuin koiran veräjästä. Näin on. Asettavat virkaan diakoneja, jotka ovat olleet naimisissa neljä tai viisi kertaa, vain selvitäkseen tilanteesta, saadakseen rahat riittämään. On vain yksi asia, joka pitää saada kohdalleen, teidän sitoumuksenne Jumalaa kohtaan. Seiskää ja kertokaa totuus! Eksynyt, eksynyt ihminen on hämmennyksen tilassa, hän on mielenvikainen.

30 Opas ymmärtää, kuinka kulkea ja mitä tehdä. Jumala…Jumala on aina lähettänyt kansalleen oppaan. Jumala ei ole koskaan pettänyt. Hän lähettää oppaan, mutta teidän pitää hyväksyä tuo opas. Näettekö? Teidän täytyy uskoa se. Teidän on kuljettava sitä tietä, mitä hän sanoo. Jos te joudutte erämaahan, ja teidän oppaanne sanoo: "me menemme *tätä* tietä," ja te silti ajattelette mennä *tuota* tietä, te tulette eksymään. Sitten kun te…Jumala lähettää meille oppaan opastamaan meitä, meidän on seurattava tuota opasta. On yhdentekevää, mitä me ajattelemme, mikä näyttää järkevältä ja mikä näyttää naurettavalta, meidän asiamme ei ole päättää sitä, opas on se ainoa.

31 Jumala, Vanhassa Testamentissa, lähetti profeettoja. He olivat oppaita, koska Herran Sana tuli profeetalle. He olivat oppaita. He opettivat kansaa, niin kuin me puhuimme eilen illalla Jesajasta ja Ussiasta. Heitä opetettiin, ja he opettivat ihmisiä ja opastivat heitä. Ja nyt Jumala on aina lähettänyt oppaitaan, Hän ei ole milloinkaan ollut ilman opasta, kautta aikojen. Jumalalla on aina ollut joku, joka edusti Häntä täällä maan päällä, kaikkina aikoina.

32 No niin, joskus ihmiset joutuvat pois johdatuksesta, "väärille jäljille," niin kuin me sanomme. Kun Jeesus oli täällä maan päällä, ettekö muista, että Jeesus sanoi fariseuksille: "Te sokeat oppaat?" Sokeat oppaat, sokeat hengellisille asioille. Näettekö? No niin, heidän olisi pitänyt olla oppaita, oppaina kansalle, opastamassa ihmiset pelastukseen. Mutta Jeesus sanoi: "Te olette sokeita!" Ja Hän sanoi: "Antakaa heidän olla, sillä jos sokea taluttaa sokeaa, eivätkö he molemmat lankea kuoppaan?" Sokeita op-

paita! Voi, kuinka maailma onkaan saastunut tuosta sokeasta opastuksesta. Hän ei halua teidän luottavan omaan ymmärrykseenne. Jumala ei halua teidän luottavan omaan ymmärrykseenne tai ajatuksiinne tai mihinkään ihmistekoisiin ajatuksiin.

33 Jumala lähettää Oppaan, ja Jumala haluaa teidän muistavan, että se on Hänen nimittämänsä Opas. Ja meidän on muistettava Hänet. Tässä sanotaan, Jeesus sanoi: ”En minä jätä teitä, vaan minä rukoilen Isää ja Hän lähettää teille toisen Lohduttajan.” Ja tämä Lohduttaja, kun Hän tulisi, johdattaisi meidät kaikkeen Totuuteen. Ja Jumalan Sana on Totuus, ja Sana on Kristus, ”Minä olen Tie, Totuus ja Elämä.” Hän on Sana: ”Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, Sana oli Jumala. Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme.” Silloin, jos me seuraamme oikeaa uskollista Opasta, Pyhää Henkeä, Hänen oli määrä kertoa meille, mitä Hän oli nähnyt, mitä Hän oli kuullut, ja Hänen oli määrä näyttää meille tulevia asioita. Aamen. No niin. Hän tulee näyttämään teille tulevia asioita.

34 Ja kun seurakunnat nykyään hylkäävät Sen, miten me koskaan voimme odottaa menevämme taivaaseen? Kun Pyhä Henki lähetettiin meille Oppaaksi, me otamme jonkun kardinaalin, jonkun piispan, jonkun ylivalvojan, tai jonkun sellaisen johdattamaan meitä, kun Pyhä Henki annettiin meille johdattamaan meitä.

35 Ja Pyhä Henki puhuu aina Sanasta. ”Minulla on monia asioita kerrottavana teille, mutta te ette voi ymmärtää sitä nyt, mutta kun Hän tulee, Hän johdattaa teidät siihen.” Siinä on syy Sinettien tulemiseen. Seitsemännen sinetin loppuun saattamisessa, Jumalan salaisuus saatetaan päätökseen, tietääksemme kuka Jumala on, mikä Hän on, miten Hän elää, Hänen luonteensa, Hänen olemuksensa. Teidän pitäisi olla siinä vaiheessa jo *täällä* ylhäällä asti, näettehän, tuoden meidät Jumalan poikien ja tyttärien täyden mitan mukaisiksi, seurakunnaksi joka on pesty Kristuksen Veressä, joka on ostettu ilman rahaa, ollen maksettu Jeesuksen Kristuksen Verellä.

36 Nyt, tässä sitä ollaan, Opas, ja Hän on Jumalan antama Opas. Nyt me olemme menossa erämaan läpi ja olemme matkalla jonnekin, emmekä me voi tulla toimeen ilman tätä Opasta. Ja uskaltakoonkin joku yrittää käyttää jotain muuta opasta! Jos teette sen, hän saa teidät pois reitiltä. Tämä Opas tuntee tien! Hän tuntee kauttaaltaan koko tien. Hän tuntee sydämenne jokaisen ajatuksen. Hän tuntee jokaisen, joka on täällä. Hän tietää kuka sinä olet ja mitä sinä olet tehnyt, ja kaiken sinusta. Hän on

Jumalan Opas, Pyhä Henki, ja Hän paljastaa asioita sinulle ja kertoo sinulle asioita, jotka Hän on kuullut, Hän voi toistaa sinun sanasi, ja sanoa, mitä sinä olet sanonut. Aamen. Hän voi kertoa sinulle, mikä sinä olet ollut, mitä sinulla on, minne olet menossa. Opas, oikea Opas, ja Hän johdattaa sinut kaikkeen totuuteen, ja Hänen Sanansa on totuus.

37 No niin, Pyhä Henki ei ikinä saa sanomaan ”aamen” jonkinlaiselle ihmistekoiselle uskontunnustukselle. Se vahvistaa ainoastaan Jumalan Sanan “aamenella”, koska Se on niin. Pyhä Henki ei johdata sinua mitään muuta tietä. Nyt on merkillistä, että me kaikki, kaikki meidän suuret kirkkokuntamme ja asiamme, me väitämme jokainen olevamme Pyhän Hengen johtamia, ja meissä kaikissa on yhtä paljon eroa kuin päivällä ja yöllä.

38 Mutta kun Paavali, tuo pieni fariseus joka sai Pyhän Hengen, kun Ananias kastoi hänet, ja hän meni Arabiaan ja tutki kolme vuotta, tuli takaisin, eikä koskaan kysynyt neuvoa seurakunnalta mistään neljääntoista vuoteen, ja kun hän tuli ja tapasi Pietarin, Jerusalemin seurakunnan johtajan, he olivat oppinsa suhteen täysin samaa mieltä. Miksi? Sama Pyhä Henki! Siinä missä Pietari kastoi Jeesuksen Kristuksen Nimeen, Paavali teki samoin ilman, että kukaan sanoi sitä hänelle. Siinä missä Pietari opetti Pyhän Hengen kastetta ja pyhitystä ja niin edelleen, Paavali teki samoin kysymättä neuvoa seurakunnalta, koska Se oli sama Opas. Miten me silloin voimme tänään olla sitä, kun ihmiset kieltävät nämä totuudet? Kun Pietari opetti niin kuin opetti, siitä miten seurakunta pitäisi laittaa järjestykseen, Paavalilla oli sama oppi, koska heillä oli sama Opas.

39 Opas ei tule johtamaan yhtä *tätä* tietä, ja toista *tuota* tietä, ja lähettämään toista itään ja toista länteen. Hän tulee pitämään teidät yhdessä. Ja jos me vain annamme Pyhän Hengen pitää meidät yhdessä, me tulemme olemaan yhtä. Jos—jos me emme anna paholaisen vetää teitä väärälle tielle, me tulemme olemaan yksi sydän, yksi mieli, yksimielisiä, yhden Hengen kautta, Pyhän Hengen, Jumalan Oppaan, joka opastaa meidät kaikkeen totuuteen. Näin on. Mutta teidän on seurattava Opastanne. Kyllä vain.

40 Katsokaapa Nikodeemusta, hän tarvitsi Opasta, vaikka hän oli älykäs mies. Hän oli opettaja, noin kahdeksankymmentä vuotta vanha. Hän oli fariseuksista, tai—tai Sanhedrinin tuomioistuimesta, neuvostosta, saarnaajayhdistyksestä. Hän oli yksi heidän huomattavimmista miehistään, Israelin opettaja, mestari siinä. Ajatelkaapa, mestariopettaja! Kyllä, hän

tunsi lait, mutta kun tuli kyse uudestisyntymisestä, hän tarvitsi Opasta. Hän kaipasi sitä. Hän tiesi, että oli oltava jotakin erilaista. Hänen sanansa Kristukselle tuona iltana osoittivat sen. Se osoitti myös tämän: sen mitä he muutkin tunsivat, mutta kellään heistä ei ollut sellaista—sellaista rohkeutta, joka hänellä oli. Ei ollut ketään, joka olisi voinut tulla sinne ja tehdä sen, mitä hän teki. Te kaikki ihmiset, tuomitsette Nikodeemuksen, koska hän tuli yöllä. Hän saapui sinne. Hän tuli. Tiedän, että jotkut ihmiset eivät edes aloita, olipa päivä tai yö. Mutta hän saapui sinne, ja hän tarvitsi Opasta, ja hän sanoi: "Mestari, me," Sanhedrinin neuvostossa, "me tiedämme, että Sinun Opettajaksi tulemisesi on Jumalasta." Miksi hän tiesi sen? Hän oli vahvistettu. Näettekö, hän halusi tietää, mitä tämä uudestisyntyminen merkitsi, ja hän meni suoraan sen Oikean luo, koska Jumala oli vahvistanut, että Tämä oli hänen Oppaansa, Jeesus. Katsokaa, mitä hän sanoi: "Mestari, me tiedämme, että Sinun Opettajaksi tulemisesi on Jumalasta, sillä ei kukaan voi tehdä niitä tekoja, joita sinä teet, ellei Jumala ole hänen kanssaan."

41 Siinä oli vahvistus siitä, että elävä Jumala oli Hänen sisällään. Mistä Hän todistikin: "En Minä tee näitä tekoja, vaan Isä, joka minussa asuu. Totisesti Minä sanon teille, Poika ei voi tehdä mitään itsessään; vaan mitä Hän näkee Isän tekevän, sitä myös Poika tekee. Isä tekee työtä, ja Minä teen yhäti työtä." Toisin sanoen Jumala näytti Hänelle, mitä tehdä, ja Hän meni ja toimi vain sen mukaan. Hän ei tehnyt mitään, ennen kuin Jumala käski Hänen tehdä sen. Aamen. Siinä on todella selkeät tosiasiat siitä. Jospa me vain liikkuisimme ja odottaisimme, kunnes Henki liikuttaa meitä tekemään sen! Siinä se. Ja sitten olla niin täydellisesti eksyneitä Kristukseen, ettei Hänen tarvitse töniä sinua ympäriinsä niin kuin Hän tekee minulle, vaan ensimmäisestä Hänen päänsä pienestä nyökkäyksestä sinä olet valmis, eikä mikään tule pysäyttämään sinua, koska sinä tiedät, että se on Jumalan tahto.

42 Hän tarvitsi Opasta. Hän oli vahvistettu Opas. Hän kykeni olemaan tämän Oppaan johtama, koska hän tiesi, että tämä Opas oli Jumalan innoittama. Hän tiesi, että ne perinnäissäännöt, joita hän oli palvellut, ehkä fariseusten, saddukeusten ja mitä muuta vielä, hän oli palvellut noita uskontunnustuksia koko ajan ja nähnyt, ettei mitään tapahdu. Mutta tässä näyttämölle tulee Mies sanoen, että Hän on Raamatun luvattu Messias. Sitten hän kääntyy ja tekee todellisia Jumalan tekoja. Jeesus sanoi: "Jos minä en tee Isäni tekoja, silloin älkää uskoko minua. Mutta jos te et-

te usko Minua, uskokaa niitä tekoja, joita minä teen, sillä ne todistavat Minusta."

43 Silloin, ei ihme, että Nikodeemus saattoi sanoa: "Mestari, me tiedämme, että Sinun Opettajaksi tulemisesi on Jumalasta, sillä kukaan ihminen ei voi tehdä niitä tekoja, joita Sinä teet, ellei Jumala ole hänen kanssaan." Näettekö, hän tarvitsi opasta, vaikka hän oli tuon asian mestari. Hän oli seurakuntansa mestari. Hänellä oli arvokkuutta, ja hänellä oli—-hänellä oli huomattavia asemia, ja hän oli merkittävä mies; epäilemättä hän nautti kaikkien ihmisten kunnioitusta kautta maan. Mutta kun tuli kyse uudestisyntymisestä, hän tarvitsi Opasta! Niin mekin, kyllä, me tarvitsimme Opasta.

44 Kornelius, hän oli suuri mies, kunnioitettava mies. Hän rakennutti kirkkoja. Hän kunnioitti juutalaisia, koska hän tiesi, että heidän uskontonsa oli oikea. Ja hän antoi almuja, ja hän rukoili joka päivä, mutta kun Pyhä Henki tuli (Jotakin oli lisätty seurakuntaan), hän tarvitsi Opasta. Jumala lähetti hänelle Pyhän Hengen. Hän lähetti Sen Pietarin hahmossa: "Sillä kun Pietari vielä puhui näitä sanoja, Pyhä Henki lankesi hänen päällensä." [Tyhjä kohta nauhassa—toim.] Jumala käytti Opasta Pietarin kautta. Hän käytti Sitä, koska Hän opasti Korneliuksen oikealle tielle. Ja hänen vielä puhuessaan, Pyhä Henki lankesi noiden pakanoiden päälle. Sitten hän sanoi: "Voiko kukaan kieltää kastamasta vedellä näitä?" Näettekö, Opas yhä puhui, ei Pietari. Koska siinä oli joukko juuta…tai pakanoita, "epäpuhtaita, likaisia" hänelle, eikä hän edes tahtonut mennä. Mutta Opas sanoi: "Minä lähetän sinut." Sinä teet asioita, joita et uskoisi tekeväsi, kun Opas saa täyden hallinnan, kun sinä sallit Hänen johdattaa itseäsi. Oi, kuinka ihanaa on olla Pyhän Hengen johtamana. Hän on Opas. Hyvä on. Hän puhui Pietarin kautta ja kertoi hänelle, mitä hänen piti tehdä. Sitten kun he kaikki saivat Pyhän Hengen, hän sanoi: "Emme voi kieltää kastamasta vedellä näitä, koska he ovat saaneet Pyhän Hengen niin kuin mekin saimme alussa." Ja he kastoivat heidät Herran Jeesuksen Nimessä. Nyt, kuka johti hänet tekemään sen? Opas, joka oli Hänessä. Eikö Jeesus sanonut heille: "Älkää huolehtiko siitä, mitä te sanotte, sillä ette te itse puhu; Isä, joka asuu teissä, Hän hoitaa puhumisen." Aamen.

45 Eunukki, joka oli tulossa Jerusalemista. Ja Jumalalla oli maailmassa tuohon aikaan Opas, Pyhä Henki, ja Hänellä oli siellä mies, joka oli täytetty tällä Oppaalla. Hän ei ollut edes saarnaaja, hän oli vähän diakonin

tapainen. Ja hän oli siellä parantamassa sairaita ja ajamassa ulos riivaajia ja sai aikaan suurta kohua, suuri ilo oli kaupungissa. Satoja ihmisiä oli kokoontunut hänen ympärilleen, ja Opas sanoi: ”Jo riittää, lähdetään takaisin tähän suuntaan.” Hän ei väitellyt Oppaansa kanssa.

46 Älkää koskaan saattako Oppaanne sanaa kyseenalaiseksi. Seuratkaa Häntä. Jos ette, te tulette eksymään. Ja muistakaa, kun te jätätte Hänet, te olette omillanne, niinpä me haluamme pysyä lähellä Opasta.

47 Niinpä tiellä, Hän sanoi: ”Jätä tämä joukko nyt, Filippus, ja mene erämaahan, missä ei ole ketään. Mutta Minä lähetän sinut sinne, ja siellä tulee olemaan joku, kun Minä saan sinut sinne.” Täältä tulee yksinäinen eunukki, hän oli Etiopian kuningattaren tärkeä mies. Niinpä hän oli tulossa, lukien Jesajan kirjaa. Ja Opas sanoi: ”Mene vaunujen luo.”

Ja hän sanoi: ”Ymmärrätkö sinä, mitä luet?”

48 Hän vastasi: ”Kuinka voin ymmärtää, kun ei ole ketään opastamassa minua?” Oi! Mutta Filippuksella oli Opas. Aamen. Ja Hän aloitti samasta Kirjoituksesta ja saarnasi hänelle Kristusta. Aamen. Opas! Eikä kertonut hänelle jotakin uskontunnustusta, hän kertoi hänelle Oppaasta, Kristuksesta! Ja hän kastoi hänet siellä vedessä. Varmasti, niin oli. Oi, kuinka minä pidän siitä!

49 Kun Israel lähti Egyptistä luvattuun maahan, 2. Mooses 13:21, Jumala tiesi, että he eivät olleet koskaan aikaisemmin kulkeneet sitä tietä. Se oli ainoastaan neljäkymmentä mailia, mutta silti he tarvitsivat jotakin kulkemaan kanssansa. He olisivat eksyneet. Niinpä Hän, Jumala, lähetti heille Oppaan. 2. Mooses 13:21, jotakin tähän tapaan: ”Minä lähetän Enkelini teidän edellänne, Tulipatsaan, pitämään teidät tiellä,” opastamaan heidät tähän luvattuun maahan. Ja Israelin lapset seurasivat tuota Opasta, Tulipatsasta (öisin), Pilvenpatsasta päivällä. Kun Se pysähtyi, he pysähtyivät. Kun Se kulki, he kulkivat. Ja kun Hän sai heidät lähelle sitä maata, eivätkä he olleet kelvollisia menemään sinne, Hän johti heidät jälleen takaisin erämaahan. Hän ei suostunut menemään heidän kanssaan.

50 Sitä se on, seurakunta tänä päivänä. Epäilyksettä kyse on Jumalan pitkämielisyydestä tänään, niin kuin oli Nooan päivinä, seurakunta olisi jo mennyt pois, jos se olisi ojentautunut ja laitettu järjestykseen. Mutta Hänen täytyy johdattaa meitä ympäri ja ympäri ja ympäri.

51 Vähänpä Israel tiesi, kun he huusivat nähdessään Egyptin kuolleet sotilaat, hukkuneet hevoset, faaraon vaunut kumossa, he saivat voittonsa,

Mooses Hengessä, laulaen Hengessä, Mirjam tanssien Hengessä, ja Israelin tyttäret juosten edestakaisin pitkin rantaa huutaen ja tanssien, että he olivat vain muutaman päivän päässä maidosta ja hunajasta. Vähänpä he tiesivät, että se oli neljänkymmenen vuoden päässä, koska he alkoivat nurista Jumalaa ja Opasta vastaan.

52 Ja me löydämme itsemme samasta tilasta. Minä menen Shreveportiin tämän jälkeen. Ja Pyhä Henki lankesi kiitospäivänä, viisikymmentä vuotta sitten Louisianassa, kiitospäivänä. Miten seurakunta onkaan mennyt alaspäin noista ajoista lähtien! Tajuatteko, että roomalaiskatolinen kirkko alkuvaiheessaan oli helluntain seurakunta? Se on totuus. Näin on. Se oli helluntain seurakunta, mutta muodolliset arvohenkilöt alkoivat tulla mukaan ja vaihtaa Jumalan Kirjoituksia omiin perinnäissääntöihinsä, lisätä Siihen opinkappaleita ja niin edelleen. Ja katsokaapa mitä heillä on nyt, siinä missään ei ole häivääkään Kirjoituksista. He korvasivat jotakin jollakin muulla, leivänpalalla Pyhän Hengen. He laittoivat pirskottelun upottamisen sijalle. He laittoivat "Isän, Pojan ja Pyhän Hengen" "Herran Jeesuksen Kristuksen" sijaan. He vaihtoivat kaikki nämä Jumalan suuret määräykset, jotka asetettiin meille, ja he ovat kaukana, kaukana, todella kaukana Kirjoitusten mukaisesta opista.

53 Ja helluntai lankesi Louisianassa viisikymmentä vuotta sitten, ja jos se kestää toiset kaksisataa vuotta, se tulee olemaan kauempana poissa kuin katolinen kirkko on, jos se jatkaa lankeamistaan niin kuin se on tehnyt viimeiset viisikymmentä vuotta, koska he vain kaiken aikaa lisäävät siihen, lakkaamatta. Vanhanaikaiset saarnaajat ovat poissa. Katukokoukset, te ette enää kuule niistä. Kaikki se, mitä meillä on, on joukko Hollywoodia lisättynä siihen, polkkatukkaisia naisia sortsit päällä, meikattuina, ja kaikkea muuta, kutsuen itseään kristityksi. Joku pikku Ricky kitaroineen juoksentelee edestakaisin, ja naiset niin kireässä leningissä kuin…aivan kuin nakkimakkara kuoressaan, kuori päällä, melkein, hytkyen pitkin lavaa, juosten edestakaisin lavalla, tanssimassa korvariipukset roikkuen, ja joku näistä uusista maan äiti-kampauksista päässä, sitten kutsuen sitä kristillisyydeksi.

54 Se mitä me tarvitsemme, on vanhanaikainen, Jumalan lähettämä tulikuuma uskonto, joka polttaa tuon maailmallisuuden pois seurakunnasta. Meidän täytyy palata Pyhään Henkeen ja tuleen, takaisin siihen, mikä polttaa pois kuonan, tuo takaisin vanhanaikaisen saarnaamisen, tekee taivaan korkeaksi ja helvetin kuumaksi, suoraksi kuin pyssyn piippu.

Me tarvitsemme sellaista saarnaamista. Mutta jos te teette sen tänään, teidän seurakuntanne äänestää teidät ulos.

55 Joskus hyvät saarnaajat tulevat oman seurakuntansa harhaan johtamiksi. Siksi minulla ei ole kirkkokuntaa. Minulla on yksi päämaja, se on taivaasta. Minne tahansa Hän lähettääkin, sinne minä menen. Mitä tahansa Hän sanookin, sen minä sanon. Me emme halua kirkkokuntaa. Silloin kun tämä seurakunta puhuu kirkkokunnasta, te olette samalla hetkellä menettäneet paimenenne. Minä en tule roikkumaan sen mukana edes viittä minuuttia. Jokainen seurakunta, joka kirkkokunnallistui, näivettyi, ja sanokaa minulle yksikin, joka ei tehnyt sitä, ja sanokaa minulle yksikin, joka milloinkaan nousi uudestaan. Pyhä Henki lähetettiin johtamaan seurakuntaa, ei mikään joukko miehiä. Pyhä Henki on kaikkiviisas. Ihmisistä tulee muodollisia, välinpitämättömiä.

56 Jumala sanoi heille, että Hän lähettäisi heille Oppaan, Hän johdattaisi heitä tiellä. Niin kauan kun he seurasivat tuota Tulipatsasta, heillä oli kaikki kunnossa. Hän johti heidät luvatun maan portille, ja sitten se oli se, mihin asti Hänen oli määrä tulla. Sitten Joosua, tuo suuri soturi, muistatteko tuon päivän, kun hän sanoi heille: "Pyhittäytykää, kolmantena päivänä Jumala aukaisee Jordanin täällä, ja me menemme yli." Tarkatkaa nyt, mitä hän sanoi (tästä minä pidän) Kirjoituksissa, hän sanoi: "Pysykää tiiviisti Arkin jäljessä, sillä te ette ole kulkeneet tätä tietä aikaisemmin."

57 Mikä Arkki oli? Sana. Älkää kulkeko kirkkokunnallisia reittejänne nyt, pysykää tiiviisti Sanan takana, koska te ette ole kulkeneet tätä tietä aikaisemmin. Ja, veli, jos koskaan on ollut aika, jolloin kristillisen seurakunnan pitäisi tutkia itseään, se on juuri nyt. Me olemme juuri nyt siinä, missä tuo suuri kokous on meneillään Roomassa juuri nyt, eroavaisuuksia ollaan sovittelemassa, kirkkojen liittoa, kun kaikki nämä seurakunnat ovat liittyneet yhteen muodostaakseen pedon kuvan, aivan tarkalleen sen, mitä Raamattu sanoo. Ja te tiedätte, mitä me sanoimme tänä aamuna Sanomissa. Ja siinä me olemme, todella kaikki on aivan ovella, ja ihmiset silti seuraavat uskontunnustusta. Teidän on parasta seistä Sanan takana! Sana johdattaa teidät yli, koska Sana on Kristus, ja Kristus on Jumala, ja Jumala on Pyhä Henki.

58 Pysykää Sanan takana! Voi, kyllä vain! Pysykää tuon Oppaan mukana. Pysykää aivan Sen takana. Älkää menkö Sen edelle, pysykää Sen takana. Antakaa Sen johtaa itseänne, älkää te johtako Sitä. Antakaa Sen men-

nä.

59 Joosua sanoi: ”Nyt, te ette ole milloinkaan ennen kulkeneet tätä tietä, te ette tiedä tästä tiestä mitään.”

60 Siinä on tämän ajan ongelma. Te ette tarvitse mitään opasta opastamaan teitä lavealla tiellä. Voi, te tunnette kaikki kujat ja kaiken muun. Te tunnette kaikki tavat tehdä syntiä. Ei ole…Voi, te olette olleet pitkään mukana. Ei ole mitään tarvetta, että joku koettaisi kertoa teille siitä, te tunnette kaikki oikopolut. Näin on, joka synnin, te tiedätte siitä kaiken. Kenenkään ei tarvitse kertoa teille, miten varastaa, te osaatte sen. Kenenkään ei tarvitse kertoa teille, kuinka kiroilla; te osaatte sen. Kenenkään ei tarvitse kertoa teille, miten tehdä näitä pahoja asioita, koska se on pantu näkyville jokaiseen puuhun kaikkialla.

61 Mutta muistakaa, te, jotka olette kristittyjä, te olette tulleet yli. Te olette toisessa maassa. Te olette uudestisyntyneet. Te olette Maassa, taivaallisessa Maassa. Te olette luvatussa Maassa.

62 Te voitte katsoa, te tunnette tämän seudun. Oi voi, kyllä. Te tiedätte kuinka—kuinka, miten pelata tietyt kortit kädessä. Te tiedätte mitä noppa, kun se pyörii, mitä se tarkoittaa, ja kaikkea sellaista. Mutta mitä tulee pyhityksen ja vanhurskauden ja Jumalan voiman tuntemiseen, ja miten Pyhä Henki toimii, ja mitä Se tekee, teidän on parasta pysytellä aivan Sanan, Oppaan, takana. Ymmärrättekö? Te ette ole kulkeneet tätä tietä milloinkaan aikaisemmin.

63 No, te sanotte: ”Minä olen aika fiksu mies, minulla—minulla on kaksi loppututkintoa yliopistossa.” Teidän on parasta unohtaa se. Kyllä vain.

64 ”Minä olen käynyt seminaarin.” Teidän on parasta unohtaa se. Kyllä. Teidän on parasta pysytellä Oppaan takana. Antakaa Hänen johdattaa itseänne. Hän tuntee tien; te ette. Te ette ole kulkeneet tätä tietä aikaisemmin. ”No,” te sanotte: ”he ovat.”

65 Katsotaanpa, ovatko he. Jeesus sanoi: ”Ne, jotka ovat menneet tätä tietä, nämä merkit seuraavat heitä. Minun Nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä; tai nostavat käsin käärmeitä tai jos he juovat jotakin kuolettavaa, se ei vahingoita heitä. Jos he laittavat kätensä sairasten päälle, he tulevat terveiksi.” Useimmat heistä eivät hyväksy Sitä, kieltävät Sen, sanovat ettei se edes ole innoitettua. He eivät seuraa Opasta. He seuraavat ihmistekoista uskontunnustusta. Teidän on paras-

ta pysytellä aivan Sanan takana, koska te ette ole kulkeneet tätä tietä, ymmärrättehän.

66 Mutta te olette uudestisyntyneet, ja te olette syntyneet pyhyyteen. Te ette ole kulkeneet tätä tietä aikaisemmin. Te olette kul-…Jos te kuljette tätä tietä, teidän on tultava pyhityksen läpi, koska on kyse uudesta Maasta, uudesta Elämästä, uudesta kansasta.

67 Sinä tulet jumalanpalvelukseen ja kuulet jonkun nousevan seisomaan, huutavan: "Kunnia Jumalalle! Halleluja!"

68 No niin, sinä sanot: "Voi hyvä tavaton, he eivät koskaan tehneet sitä minun seurakunnassani! Minä nousen ja kävelen ulos!" Näettekö? Olkaa varovaisia.

69 Pysykää Sanan takana nyt, antakaa Oppaan johdattaa itseänne. "Hän johdattaa teidät kaikkeen Totuuteen, ja paljastaa nämä asiat, joista Minä olen puhunut teille. Hän näyttää teille sen. Hän kertoo teille tulevia asioita," todellinen Opas. Älkää menkö piispan tykö; menkää Oppaan tykö. Älkää menkö kenenkään muun kuin Oppaan tykö. Hän on Se, joka lähetettiin opastamaan teitä. Hän on Se, joka tekee Sen. Jumala on antanut teille Oppaan. Käyttäkää Jumalan valmistamaa tietä.

70 Nykyajan ongelma on, että ihmiset, jotka tulevat jumalanpalvelukseen, istuvat vain muutaman minuutin, jotakin sellaista tapahtuu, mihin he eivät ole tottuneet.

71 Minä ihailin erästä pikku naista eräästä kylmän muodollisesta seurakunnasta, rukoilin juuri hänen puolestaan. Jumala tulee parantamaan tuon pikku naisen. Hän ei ymmärtänyt tätä. Hän ei tiennyt siitä mitään. Hän tuli sisään, hän sanoi, ettei hän tiennyt. Mutta minä sanoin hänelle: "Tule tapaamaan minua." Hän oli vähän arka ja vastahakoinen, mutta Opas jatkoi puhumista hänelle: "Jatka eteenpäin." Hän tajusi sen. Siinä se on. Näettehän, se johtuu siitä, että Pyhä Henki ohjaa meitä näihin asioihin. Katsokaahan, Jumalalla on valmistettu tie.

72 Huomasitteko koskaan…Oletteko koskaan huomanneet villihanhien menevän yli, sorsien menevän etelään? No, muistakaa nyt, että tuo kunnon pikku sorsa oli syntynyt jollakin lammella siellä jossakin. Se ei tunne itää, pohjoista, länttä tai etelää. Se ei tiedä mitään muuta kuin tuon lammen, joka on siellä ylhäällä vuorilla Kanadassa. Se ei ollut koskaan ollut poissa tuolta lammelta, mutta se oli syntynyt johtajaksi. Tuo pikku urossorsa oli syntynyt johtajaksi. Ja ensi kerran, kun eräänä yönä kova

lumisade tuli vuorenhuippujen yli. Mitä tapahtuu? Tuo kylmä tuulahdus käy sinne alas. Voin kuvitella sen hytisevän ja sanovan: "Äiti, mitä tämä tarkoittaa?" Katsokaahan, se ei ollut tuntenut tuollaista kylmää säätä aiemmin. Se alkaa huomata ympäri lammen reunoja, että ne alkavat jäätyä, lampeen alkaa tulla jäätä. Se ei ymmärrä, mutta yhtäkkiä…Se oli syntynyt oppaaksi tuolle sorsaparvelle. Se ryntää suoraan tuon lammen keskelle, kun sille välähtää se. Kutsukaa sitä miksi haluatte. Me kutsumme sitä innoitukseksi, tai te voitte kutsua sitä, no, vain vaistoksi, mitä se sitten onkaan. Se kiitää suoraan tuon lammen keskelle, nostaa tuon pikku nokkansa suoraan pystyyn ja alkaa: "Kvääk,-kvääk, kvääk-kvääk!" Ja jokainen sorsa tuolla lammella tulee suoraan sen luo. Miksi? Ne tuntevat johtajansa juuri siitä, miten se ääntelee.

73 "Jos pasuuna antaa epämääräisen äänen, kuka voi valmistautua taisteluun?" Oikein. Kuka voi valmistautua taisteluun, jos pasuuna antaa epämääräisen äänen?

74 No, jos tuo pikku sorsa antaa epämääräisen huudon, kuka silloin valmistautuu lentoon? Tuo kunnon sorsa pistää nokkansa ylös siellä, ja kailottaa: "Kvääk-kvääk, kvääk-kvääk!" Ja jokainen pikku sorsa tulee sen tykö. "Kvääk-kvääk, kvääk-kvääk!" Siinä ne ovat. Mikä juhla niillä onkaan, aivan siinä lammen keskellä, pyörien vain ympäri, ympäri ja ympäri. Hetken päästä se tuntee jonkin liikahtavan sisällään, sen on lähdettävä. Se nousee pienille siivilleen ja lentää pois tuolta lammelta, nousee ilmaan ja kiertää ympäri neljä, viisi kertaa, ja menee niin suoraan Louisianaan kuin vain voi, jokainen sorsa aivan sen perässä. "Kvääk-kvääk, kvääk-kvääk," sieltä se tulee. Miksi? Se on opas! Aamen! Sorsat tuntevat oppaansa, seurakunta ei. Kyllä, se tietää mitä tehdä.

75 Katsokaapa noita vanhoja hanhia, suoraan Alaskasta. No niin, vanha uroshanhi aina johtaa niitä, ja noiden hanhien on tutkittava tuota urosta todella hyvin. Niiden on tiedettävä, mistä tuo uroshanhi puhuu. Luitteko siitä *Look*-lehdestä tässä nelisen vuotta sitten, missä eräs vanha uroshanhi ei kerran tiennyt, mitä se oli tekemässä, ja se johti yhden hanhilauman Englantiin saakka? Näin on. Niiden ei tiedetä aikaisemmin olleen Englannissa. Miksi? Ne eivät koskaan arvostelleet johtajaansa. Tuo vanha uroshanhi ei tiennyt, mihin se oli menossa. Ja nyt ne ovat siellä eivätkä pääse takaisin.

76 Tämä on se, mikä monia näitä hanhia nykyisin vaivaa, ne yhä parveilevat. Sanotaan, että *Look*-lehti sanoi, että nämä hanhet parveutuivat ja

lensivät summamutikassa Englantiin, mutta ne eivät tiedä, miten päästä takaisin. Tällä lailla on joidenkin näiden *hanhien* kanssa, jotka minä tiedän. Teillä on parvi ja pitkäksi venynyt kokous, ja teillä on joku herätyssaarnaaja ja hän saarnaa hetken, mutta te ette tiedä, mihin te olette menossa. Parveillaan sinne tänne, koska teillä on joku uroshanhi johtamassa pois kirkkokunnalliseen ilonpitoon; eikä takaisin Jumalan Sanaan, takaisin Pyhän Hengen kasteeseen. Ja sitten me vielä ihmettelemme, miksei meidän päivinämme ole herätystä. Ymmärrättekö? Teidän on saatava tuo varma ääni! Se ääni on Evankeliumin pasuuna, joka puhaltaa Evankeliumia, jokaisen Jumalan Sanan. Ei uskontunnustusta, ei kirkkokuntaa; vaan Raamattua, Pyhää Henkeä. "Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat." Ymmärrättekö? Ja siinä he kulkevat tietä pitkin.

77 Eräs vanha uroshanhi kerran, sanotaan, sai parven tapetuksi, yrittäessään lennättää niitä läpi pimeyden, eikä se tiennyt, mihin se oli itse menossa, ja ne kaikki iskeytyivät siellä vuoriin, ja jotkut niistä hajosivat kappaleiksi, liiskaantuivat. Todella! Niiden pitää tuntea varma ääni. Tuo kunnon sorsa, jos sillä on varma ääni ja kaikki tuntevat sen, he pitävät pienen parveutumisjuhlan ja ne menevät pois etelään. Mitä varten ne menevät sinne? Siellä ei ole kylmä.

78 Niinpä jos Jumala antaa sorsalle tarpeeksi järkeä ymmärtää kuinka välttää kylmyys, kuinka Hänen olisikaan pitänyt antaa sitä seurakunnalle? Jos sorsa kykenee tekemään sen vaistollaan, entä sitten Pyhä Henki seurakunnassa? Sen pitäisi johdattaa meidät vanhoista muodollisuuksista ja uskontunnustuksista ja asioista suurenmoiseen, ihanaan Pyhän Hengen kasteeseen. Se tuo voiman, tiedon, kärsivällisyyden, jumalisuuden ja Pyhän Hengen. Sillä tavalla todellinen Opas johdattaa, koska Hän ei henkäile mitään muuta kuin Evankeliumia, vain Jumalan Sanaa. Varmasti, te tarvitsette Oppaan!

79 Kun itämaan tietäjät, he eivät tienneet mitään Jumalasta. He olivat—olivat taikojentekijöitä, taikureita. He olivat kaukana itämailla. Tiedättehän, Raamattu sanoo: "Me olemme nähneet Hänen tähtensä Itämailla, tulemme palvomaan Häntä." He olivat lännestä, he katsoivat itään ja näkivät Hänen tähtensä…tai katsoivat länteen, he olivat Itämailla. "Me olimme idässä ja näimme Hänen tähtensä lännessä." Ymmärrättekö? "Me olemme nähneet Hänen tähtensä Itämailla." Ja katsokaahan, he olivat idässä. "Kun me olimme Itämailla, me näimme tähden, ja me olemme tulleet palvomaan Häntä."

80 Minä voin kuvitella noiden miesten valmistautuvan lähtöön. Voin kuvitella yhden heidän vaimoistaan sanoneen hänelle, sanoen: "Hei, kaikki on pakattu, mutta missä on sinun kompassisi?"

Hän sanoi: "Minä—minä en käytä kompassia tällä kertaa."

81 Hän sanoi: "Kuinka aiot päästä vuorien yli? Muistakaa, heidän täytyi ylittää Tigris-joki ja tulla tasankojen yli ja, no, heillä oli kahden vuoden matka kamelien selässä. Miten he aikoivat tehdä sen? Hän sanoi: "No, te ette ota edes kompassia."

Hän sanoi: "Emme."

"Miten te menette?"

82 "Minä menen Jumalan valmistamaa tietä. Tuo tähti tuolla johdattaa minut tuon Kuninkaan luo." Siinä se.

83 "Me olemme nähneet Hänen tähtensä Itämailla, ja seuranneet Sitä koko matkan tänne länteen, palvoaksemme Häntä. Missä Hän on?" He seurasivat Jumalan valmistamaa tietä. He joutuivat siellä hetkeksi kokonaisen uskontunnustusten joukon pysäyttämiksi. He saapuivat Jerusalemiin ja alkoivat kulkea pitkin ja poikin katuja, nuo mitä hienoimmin pukeutuneet ihmiset, sanoen: "Missä Hän on? Missä on tuo äsken syntynyt juutalaisten Kuningas?" No, se oli pääpaikka, joka oli Jerusalem. Varmasti suuren seurakunnan pitäisi tietää Siitä jotain. "Missä Hän on? Missä on tuo äsken syntynyt juutalaisten Kuningas? Me olemme nähneet Hänen tähtensä Itämailla, me tulimme palvomaan Häntä. Missä Hän on?"

84 No, he menivät pastori S*en-ja-sen* luo, ja ylipappi S*en-ja-sen* luo, kukaan heistä ei tiennyt Siitä mitään. "Älkäähän, onko syntynyt juutalaisten Kuningas, missä Hän on?" He eivät tienneet.

85 Mutta siellä ulkona oli joukko paimenia mäenrinteellä, joilla oli siellä yhtä juhlaa, kyllä, koska he olivat tulleet Jumalan valmistamaa tietä.

86 Niin he viipyivät siellä, ja hän sanoi välittömästi: "Minäpä sanon, mitä meidän pitäisi tehdä, meidän pitäisi järjestää johtokunnan kokous." Niinpä he kutsuivat koolle Sanhedrin neuvoston, ja—ja ajattelivat, olivatko he kuulleet siitä jotain. "Ei, me emme tiedä siitä mitään."

87 Tänään on sama asia. He eivät tiedä mitään tästä Oppaasta, tästä Pyhästä Hengestä, joka parantaa, täyttää, pelastaa, tulee jälleen. Siitä Oppaasta, joka kertoi meille kaikki nämä asiat, jotka tapahtuisivat, tässä me olemme aivan niiden keskellä. Sydämen ajatusten erottaja; he eivät tiedä Siitä mitään, he kutsuvat Sitä henkiseksi telepatiaksi tai joksikin. He ei-

vät tiedä, mitä sanoa Siitä.

88 No niin, näettehän, nuo viisaat miehet, niin kauan…Muistakaa, kun he saapuivat Jerusalemiin, tuo tähti katosi. Ja niin kauan kuin te odotatte uskontunnustusten ja kirkkokunnallisten miesten johtavan teidät Jumalan tykö, Jumalan apu jättää teidät. Mutta kun he kyllästyivät siihen, ja jättivät heidät, jättivät noiden juutalaisten uskontunnustukset ja kirkkokunnat, ja lähtivät pois Jerusalemista, silloin tuo tähti ilmestyi taas, ja he iloitsivat suunnattoman suurella ilolla. He näkivät Oppaan jälleen! Oi, millaista onkaan, mennä ensin johonkin vanhaan, kylmään, muodolliseen seurakuntaan, sitten päästä takaisin hyvään, joka on tulessa, näettekö, Opas johtaa, mikä ero siinä onkaan! Kyllä: "Me olemme nähneet Hänen tähtensä Itämailla ja olemme tulleet palvomaan Häntä."

89 Joosua sanoi heille: "Seuratkaa nyt arkkia, sillä te ette ole koskaan olleet tällä tiellä aikaisemmin." Jumala ei salli tuon arkin mennä minnekään muualle kuin oikeaan. Jokainen seurasi sitä, ja se meni suoraan Jordanin yli.

90 Samoin on tänään Pyhän Hengen kautta. Kyllä. Ainoa asia, josta me tiedämme, onko kyse Pyhästä Hengestä vai ei, me näemme Sen ilme-…ilmenemismuodot, ilmenemismuodot, jotka vahvistavat Jumalan Sanan.

91 No niin, vähän aikaa sitten, eräällä joukolla veljiä oli verta ja öljyä, eikä siinä mitään, jos he haluavat toimia sillä tavalla. Minä…minulle se ei ole mikään vahvistus. Pitää olla Kirjoitusten vahvistus, näettekö, niin kauan kuin se vahvistaa sen, mitä Jumala sanoi, kaikki on hyvin. He sanoivat: "Tästä syystä sinulla on Pyhä Henki, sillä sinulla on öljyä kädessäsi." Nyt minä—minä en voi olla sen puolella. Näettekö? Ei, minä en usko, että tuolla öljyllä on mitään tekemistä sen kanssa. Ja jos tuo veri parantaa ja antaa pelastuksen, mitä tapahtui Jeesuksen Kristuksen verelle? Jos tuo öljy parantaa, miten on Hänen haavojensa laita? Näettekö? Näettekö?

92 Minä haluan sen Oppaan tulevan, joka tuo teidät Sanan totuuteen, silloin te tiedätte tulleenne suunnatuksi kohteeseen, ja te olette valmiita lähtölaskentaan. Näin on, valmistautumassa lentämään pois. Kyllä. Kyllä, mistä syystä? Opas on Se, joka tekee sen todelliseksi.

93 Minulla on Sananpaikka tässä, olin jättänyt nämä Sananpaikat, mutta haluan lukea tämän. Se on Toinen Pietarin kirje, 1. luku, 21. jae.

Sillä...ei koskaan ole mitään profetiaa tuotu esiin ihmisen tahdosta,

vaan pyhät Jumalan miehet ovat puhuneet Pyhän Hengen johtamina.

94 Miten profetia tulee? Ei ihmisen tahdon kautta, kirkkokunnallisten uskontunnustusten kautta, vaan Jumalan tahdosta, kun Pyhä Henki liikutti pyhiä miehiä. Hän on aina ollut Jumalan Opas. Pyhä Henki oli se, joka oli tuossa Tulipatsaassa, se oli Pyhä Henki, jokainen tietää, että se oli Kristus. Mooses luopui Egyptistä, hän katsoi Kristuksen pilkan suuremmaksi rikkaudeksi kuin Egyptin rikkaudet. Kristus oli Se. No, kun he seisoivat siellä ja sanoivat: "No, sinä sanot olevasi…Ethän Sinä ole yli viittäkymmentä vuotta vanha, ja sanot nähneesi Aabrahamin?"

95 Hän sanoi: "Ennen kuin Abraham oli, MINÄ OLEN." MINÄ OLEN oli Se, joka kohtasi Mooseksen Tulipatsaassa palavassa pensaassa. Kyllä. Hän oli Jumala lihaksi tulleena. Ei kolmas persoona; sama Persoona eri virassa. Ei kolme jumalaa; yhden Jumalan kolme virkaa. Oikein.

96 Hyvä on, nyt Sananpaikka. Aina, kun Jumala antaa, Hän antaa parasta. Kun Jumala antoi tavan lujittaa seurakuntaansa, Hän antoi parhaan. Kun Hän antoi Aadamille ja Eevalle Eedenin puutarhassa, se, mitä Hän antoi heille, oli Hänen Sanansa. "Pysykää tämän Sanan takana, ja te olette turvassa. Mutta jos te tulette pois Siitä, sinä päivänä, jona te syötte siitä, te kuolette." Jumala ei ole koskaan muuttanut strategiaansa. Eikä saatana ole koskaan muuttanut omaansa; sillä tavalla miten hän pääsi käsiksi Aadamiin ja Eevaan, samoin hän pääsee käsiksi heihin tänään. Miksi? Koettamalla järkeillä Sen pois. "Sehän on järkeenkäypää, ettei Jumala. Voi, Jumala on sanonut," sanoi saatana, "varmastikaan Pyhä Jumala ei tee sitä." Takuulla Hän tekee, koska Hän sanoi, että Hän tekisi!

97 Ja juuri niin ihmiset sanovat tänään: "Hei, odotahan hetki! Ethän sinä usko nyt, että jos minä käyn seurakunnassa ja maksan kymmenykseni ja teen *sitä ja tätä,* että Jumala heittäisi minut sinne alas?" Ellei ihminen ole uudestisyntynyt, hän ei edes ymmärrä Jumalan valtakuntaa! Ymmärrättekö? Ei mitään verukkeita! "No, tuo vanha miesparka, vanha naisparka, siinäpä vanha hyvä sielu." Ainoa tapa, miten he koskaan kykenevät näkemään Jumalan, on syntyä uudesti. Siinä kaikki. Sillä ei ole väliä kuinka pieni, kuinka vanha, kuinka nuori, mitä he ovat tehneet, kuinka paljon he kävivät seurakunnassa, kuinka monta kirkkokuntaa he tuntevat, kuinka monia uskontunnustuksia he osaavat lausua. Teidän pitää uudestisyntyä, tai te ette ole edes perustalla, ensinkään. Se on tarkalleen oikein.

98 Niinpä näettehän, te tarvitsette Opasta. Hän opastaa teidät totuu-

teen, ja totuus on Sana. Hän opastaa teitä. Ja niin on aina ollut. Jumalan ei koskaan tarvitse muuttaa mitään, koska Hän on ääretön ja tietää, mikä on parasta. Hän on kaikkialla läsnä oleva, Hän on kaikkitietävä, Hän on—Hän on kaikkea. Niin on, Jumala on, niinpä Hänen ei tarvitse muuttua. Hyvä on.

99 Hän on sen tien Vahvistaja, jolla Hän teitä johtaa. Pyhä Henki, Opas, on sen saman Sanan Vahvistaja, jota Hän opettaa. No niin, tuo Opas johti Luukasta sanomaan: "Menkää kaikkeen maailmaan, saarnatkaa Evankeliumia kaikille luoduille. Joka uskoo ja kastetaan, pelastuu, joka ei usko, tuomitaan. Ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: Minun Nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä, nostavat käsin käärmeitä, juovat jotakin kuolettavaa, panevat kätensä sairasten päälle ja ne tulevat terveiksi." Ja Raamattu sanoo että: "He menivät kaikkialle," Oppaan johdolla, tiedättehän, "saarnaten Sanaa merkkien seuratessa." Mistä oli kyse? Opas vahvisti, että Se oli totuus!

100 Se oli Jumalan menettelytapa. Sillä tavalla se on määrätty. Se on Hänen ohjelmansa; Hän ei voi muuttua siitä, koska Hän on ääretön. Aamen. Hän ei voi muuttua siitä; Hän on Jumala. Minä voin muuttua, minä olen mies. Sinä voit muuttua; sinä olet mies tai nainen. Mutta Jumala ei voi muuttua. Minä olen rajallinen; minä voin tehdä virheitä ja sanoa asioita väärin, kaikki me voimme. Mutta Jumala ei voi, ja olla Jumala. Hänen ensimmäinen päätöksensä on täydellinen. Se tapa, jolla Jumala toimii näyttämöllä, on se tapa, jolla Hänen on toimittava joka kerta. Jos Hänet kutsutaan näyttämölle pelastamaan syntinen, Hän pelastaa hänet yhden asian perusteella. Seuraavalla kerralla, kun syntinen tulee, Hänen on toimittava samalla tavalla, tai Hän toimi väärin, kun hän toimi ensimmäisen kerran. Aamen. Minä rakastan Häntä. Minä tiedän, että se on totuus.

101 Olen viisikymmentäkolme vuotta vanha, saarnannut Evankeliumia täällä kolmekymmentäkolme ja puoli vuotta, enkä ole koskaan nähnyt sen pettävän. Olen nähnyt Sitä koeteltavan seitsemän kertaa ympäri maailman, kaikenlaisilla uskonnoilla ja kaikella muullakin peräti puolen miljoonan edessä yhdellä kertaa, eikä Se koskaan ole pettänyt. Minä en puhu minkään kirjan perusteella, minä puhun kokemuksen perusteella, että tiedän, että Jumala seisoo Sanansa takana ja kunnioittaa Sitä. Nyt, jos teillä on jonkinlainen uskontunnustus, teidän on parasta varoa sitä. Mutta Pyhä Henki vahvistaa Jumalan Sanan.

102 Johanneksen Evankeliumissa, 1. luvussa ja 1. jakeessa, hän sanoi: ”Hän on Sana. Hän on Opas. Alussa oli Sana, Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala. Ja Sana tuli lihaksi ja asui keskellämme.” Oi!

103 Pietari johdatettiin sanomaan Ap.t. 2:38:ssa, kuinka saada Pyhä Henki, hän sanoi: ”Katukaa, jokainen teistä, sitten ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimeen syntien anteeksi saamiseksi, ja sitten Opas vie teitä siitä eteenpäin.” Kyllä, niin täytyy tehdä. Ensin katukaa syntejänne, epäuskoanne, että te ette ole uskoneet näitä asioita. Katukaa ja ottakaa kaste, ja sitten Opas tulee viemään teitä siitä eteenpäin. Katsokaahan, se on teidän velvollisuutenne. Teidän velvollisuutenne on katua. Teidän velvollisuutenne on ottaa kaste. Sitten Oppaan velvollisuus on viedä teidät eteenpäin, johtaa teidät voimasta tietoon, itsehillintään, kärsivällisyyteen, jumalisuuteen ja veljelliseen rakkauteen, ja Pyhä Henki sinetöi teidät. Ymmärrättekö? Sitten te olette Jumalan täyden mitan mukaisia, todellinen Jumalan mies, todellinen Jumalan nainen, ankkuroituna Kristuksessa. Tätä minä rakastan: ankkuroituna Kristuksessa.

104 Kyllä, Pyhä Henki johdatti Markusta kirjoittamaan Markus 16, totta kai.

105 Johannes oli johdatettu, kun hän kirjoitti Ilmestyskirjan. Opas johdatti häntä. Opas myös johdatti hänet sanomaan: ”Joka ottaa siitä pois yhden sanan, tai lisää yhden sanan siihen, siltä otetaan pois hänen osuutensa Elämän Kirjaan.”

106 No niin, kuinka te korvaisitte jollakin Jumalan Sanan, ja sanoisitte silti, että Pyhä Henki johtaa teitä? Siinä ei ole järkeä, eihän? Ei. Ei ole.

107 Hän on ollut minun Oppaani läpi elämän. Hän on opastanut minut Elämään. Hän on Se, joka johdatti minut Elämään, ja Hän on minun Elämäni. Ilman Häntä minulla ei ole elämää. Ilman Häntä en tahdo mitään muutakaan. Hän on minulle kaikki-kaikessa. Vaikeuksieni hetkinä Hän seisoo vierelläni. Eilen Hän siunasi minua, tänään on samoin. Mitä voin odottaa? Sama ikuisesti, ylistys Hänen Nimelleen! Aamen. Kyllä. Hän lupasi sen. Hän tekee sen. Hän on minun Elämäni, Hän on minun Oppaani, kaikki-kaikessa. Olen luottanut Häneen. Minulla on ollut joitakin kovia koetuksia. Minä luotan Häneen meninpä minne tahansa. Minä haluan teidän tekevän niin. Jos te menette pyykille, te naiset, luottakaa Häneen. Jos menette keskikaupungille, luottakaa Häneen.

108 Aloin kerran ajatella, että olen aika hyvä metsämies, tiedättehän,

metsästin niin paljon. Ajattelin: ”Olen todella idioottivarma, kukaan ei tule…Te ette voisi saada minua eksyksiin. Äitini oli puoliksi intiaani, ja minä rakastin sitä. Oi! Te ette voi saada minua eksymään metsässä, minä tiedän, missä olen.”

109 Ja kuherruskuukaudellani, minä hiukan ikään kuin petkutin vaimoani, minä sanoin hänelle: ”Tiedätkö kultaseni, meidän olisi hyvä mennä naimisiin lokakuun kahdeskymmeneskolmas päivä.” Tietenkin Jumala käski minun tehdä sen silloin.

110 Ja minä ajattelin: ”No, olen säästänyt rahaa pientä häämatkaa varten, ja vien hänet Niagaran putouksille, ja menen Adirondackille ja metsästän vähän.” Näettehän? Niinpä vein hänet ja Billyn, joka oli vielä aivan pikkuinen. Ja niinpä minun oli vietävä hänet häämatkalle, ja se oli metsästysmatka myös, tiedättehän. Niin—niinpä ajattelin, että se olisi hyvä tehdä. Niinpä minä vein hänet, ja…

111 Kirjoitin herra Dentonille, metsänvartijalle. Ja me olimme menossa Hurricane-vuorelle. Ja minä sanoin: ”Herra Denton, minä olen tulossa, minä haluaisin metsästää joitakin karhuja kanssanne tänä syksynä.”

112 Ja hän sanoi: ”Hyvä on, Billy, tule vain.” Niinpä hän sanoi: ”Minä olen siellä *sinä-ja-sinä* päivänä.” No, vaimo ja minä tulimme sinne päivää aikaisemmin ja Billy, ja niinpä mökki oli lukossa. Metsässä oli pieni katos siellä takana.

113 Siellä missä minä ja veli Fred Sothmann kävimme vähän aikaa sitten ja seisoimme siellä. Pyhä Henki, minä näin Hänen seisovan siellä, tuon keltaisen Valon liikkuvan pensaissa, ja Fred seisoi aivan siinä. Hän sanoi: ”Tule tänne sivuun, haluan puhua sinulle. Huomenna,” Hän sanoi: ”ole varovainen, sinulle on viritetty ansa.” Sanottiin: ”Ole varuillasi!” Onko näin, veli Fred? Ja minä menin ja kerroin sadoille ihmisille sinä iltana Vermontissa, sanoin: ”Minulle on viritetty ansa; minä tulen huomaamaan sen. Minä en tiedä, missä se on.” Ja heti seuraavana iltana se tuli, siinä se oli. Sanottiin: ”Tässä on se ansa, joka on viritetty.” Kyllä vain. Mutta Pyhä Henki johdatti minua siinä, mitä tehdä. Ja voi, se oli aivan oikein! Oi, monet teistä tietävät, mikä se oli. Minulla ei ole aikaa kertoa sitä.

114 Mutta seisoessani silloin tuossa paikassa, ilma vain alkoi kylmetä tuona päivänä. Hra Denton oli tulossa seuraavana päivänä, sanoin: ”Tiedätkö, rakas, olisi hienoa, jos saisin kotiin tuotavaksi ison urospeuran.”

Minä sanoin: ”Me teimme…minun oli säästettävä nämä pennit, ja me menimme vasta naimisiin.” Ja sanoin: ”Me saamme talven lihat, jos vähän metsästäisin tänään.”

115 Ja hän sanoi: ”No, mene vain Billy.” Hän sanoi: ”Nyt, muista, että minä en ole koskaan ollut näissä metsissä,” hän sanoi. Hän oli noin kahdenkymmenenviiden mailin päässä vuorilla, tiedättehän, ja hän sanoi: ”Minä en tiedä tästä mitään.” Ja hän sanoi: ”Niinpä minä olen…”

116 Minä sanoin: ”No nyt, muistathan, että kaksi vuotta sitten minä tapoin nuo kolme karhua. Se tapahtui juuri tuolla vuoren huipulla.” Ja minä sanoin: ”jos minä saan yhden ison urospeuran ja me saamme muutamia karhuja,” ja minä sanoin: ”siinä meillä on talven lihat.” No, sehän kuulostaa aika hyvältä, tiedättehän. (Ja me poimimme karhunvatukoita, ja saimme hiilet sitä—sitä talvea varten; ja sitten Billy myi ne, ja Meda ja minä poimimme niitä koko iltapäivän sen jälkeen, kun pääsin partioimasta.) Niinpä sitten minä—minä sanoin: ”No, minä otan kiväärini, minä menen tuonne.” Minä sanoin: ”Täällä on paljon peuroja, minä löydän yhden.” Ja minä sanoin: ”Tiedätkö,” sanoin, ”sitten minä saan sen.” Ja sanoin: ”Me…Tulen takaisin hetken päästä.”

Hän sanoi: ”Hyvä on.”

117 No, kun lähdin, oli vähän matalapainetta. Ja kuka tahansa teistä New Hampshiren väestä ja Uudesta Englannista tietää, mitä se tarkoittaa, kun sumu laskeutuu, tai missä tahansa muualla vuorilla, te ette tiedä, missä te olette. Siinä kaikki. Te ette voi nähdä kättänne edessänne. Niinpä lähdin laskeutumaan pienen hakkuuaukean kaltaisen läpi, laskeuduin, ja menin harjanteen yli ja tulin ylös. Ja huomasin pantterin, joksi te kutsuisitte sitä tässä maan kolkassa. Me kutsumme sitä lännessä puumaksi. Täällä sitä kutsutaan vuorileijonaksi. Se on sama eläin. Se on puuma, sehän se todellisuudessa on. Sama kissa, suunnilleen yhdeksän jalkaa pitkä, painaa noin sataviisikymmentä, kaksisataa paunaa. Se meni tien yli, ja nostin aseeni todella nopeasti, mutten tarpeeksi nopeasti, että olisin ehtinyt ampua sitä.

118 No, minä livahdin kukkulan yli jahdaten sitä puumaa, tarkkailin lehtiä, mistä se oli mennyt, tehän tiedätte. Minä saatoin kuulla sen. Sillä on neljä jalkaa. Tiesin, ettei se ollut kaksijalkainen eläin sen neljästä jalasta. Ja tiesin, ettei se ollut peura, koska peura tömistelee. Ja se livahtaisi tosi helposti, tuo kissa, tiedättehän, noin vain. Ja karhu pyörittää jalkojaan kävellessään. Siispä minä tiesin, että sen täytyi olla puuma. Ja se oli tu-

kin takana enkä havainnut sitä, ennen kuin näin siitä vain vilauksen, se oli poissa.

119 Ja tarkkailin, missä se oli koskettanut lehtiä, tiedättehän, ylös vuoren huipulle saakka ja alas tällä tavalla, enkä tarkkaillut tuota koko ajan lähestyvää pilveä, tiedättehän, laskeutuvaa sumua. Pujahdin alas, menin suuren laakson läpi ja menin Mammuttipetäjien sekaan, seuraten tuota puumaa. Ajattelin: ”Minä nappaan sen hetken päästä.” Näin erään paikan, ja juoksin korkeammalle paikalle ja katselin joka puolelle tällä tavalla ja kurkistelin, koetin nähdä sen; kuuntelin tosi tarkasti, ja tulin alas, livahdin taas alas. Voin kuulla pensaiden ryskyvän kaukana edelläni, kun se oli menossa poispäin. Katsokaahan, se poukkoili silloin puista, niin etten voisi jäljittää sitä. Näettehän, siitä tuli ovela, se meni ylös puihin ja hyppi puusta puuhun. Silloin se tiesi, etten voinut jäljittää sitä sieltä. No voi, ajattelin, ”Voi, sentään!”

120 Ja aloin kulkea takaisin ylös kanjonia, ja haistoin karhun, vanhan uroskarhun. Ajattelin: ”Nyt minä saan sen, pojat, sepä hyvä!” Haistoin taas ja menin vähän etäämmäs ja tarkkailin kaikenlaisia merkkejä ja kaikkea. En voinut nähdä mitään; käännyin takaisin ja menin takaisin vuoren toiselle puolelle. Ja sitten aloin huomata, että oli tulossa vähän sumuista. Ja tunsin sen hajun taas, se oli ilmassa jossakin. Minä sanoin: ”Ei. Nyt, mitä tapahtui, tuuli puhalsi *täältä*, ja minä tulen…Karhun haju tuli *tuosta* suunnasta, ja minä olen kulkenut ristiin ja tuuli tulee tästä toisesta suunnasta. Niinpä minun on palattava sinne, missä haistoin karhun ensimmäistä kertaa, ja lähdettävä sieltä.”

121 Ja paluumatkallani katsoin kanjonin yli, näin pensaiden liikkuvan. Ja katsoessani jokin musta liikkui. Ajattelin: ”Siinä se on.” Latasin patruunan kivääriini todella nopeasti, ja seisoin hiljaa. Ja kun se liikahti, se olikin oikein iso urospeura, todella iso yksilö. Ajattelin: ”Sitähän minä kuitenkin halusinkin.” Ammuin tuon urospeuran.

122 Ajattelin: ”No niin!” En ollut huomannut, että oli vähän…Silloin kun sain sen valmiiksi, katsoin…Puhdistin käteni ja hoidin puukkoni, panin sen takaisin. Ja ajattelin: ”Ylistys Jumalalle! Kiitos Herra Jeesus, Sinä olet antanut minulle talven lihat. Ylistys Jumalalle!” Ja otin kivääreni. Ajattelin: ”Menen täältä nyt suoraan takaisin kanjoniin.” Sanoin: ”Katsohan tänne poika, myrsky on tulossa. Minun on parasta lähteä täältä pois ja lähteä Medan ja heidän tykö.” Sanoin: ”Minun pitää kiiruhtaa.”

123 Menin kanjonia ylös, avasin ison punaisen takkini napit, ja juoksin

ylös kanjonia tähän tapaan. Ensimmäiseksi, tiedättehän, ajattelin: ”No voi, mistähän minä käännyin?” Tuuli puhalsi jo alaspäin puiden läpsyessä toisiaan vasten. Ajattelin, ”Mistähän minä käännyin?” Kiersin ympäri. Minä—minä tiesin, että olin menossa suoraan Hurricane-vuorelle. Mutta satuin pysähtymään, ja hikoilin, ajattelin: ”Mikähän tässä on vikana? Olen kulkenut puolisen tuntia tai kolme varttia, enkä löydä sitä paikkaa, josta käännyin.” Katsahdin ylös, ja siinä minun peurani roikkui. Olin täsmälleen siinä samassa paikassa. Ajattelin: ”No, mitähän minä tein?”

124 No, lähdin uudelleen liikkeelle. Ajattelin: ”Tällä kerralla minä onnistun, en vain ollut tarkkaavainen.” Tarkkailin jokaista pikku liikettä joka puolella, tarkkaillen. Jatkoin etsimistä, etsien, etsien. Nuo pilvet olivat tulossa, tiesin lumimyrskyn olevan tulossa, sumun leijuessa alhaalla, ja sitten aloin huomata. Ajattelin: ”Menen vähän vielä eteenpäin,” menin vielä, vielä, vielä, vielä, vielä, vielä, vielä. Ja ajattelin, ”No, onpa tämä outoa, aivan kuin olisin nähnyt tämän paikan ennenkin.” Ja katselin, ja siinä riippui minun peurani. Näettekö?

125 Tiedättekö, millä minä olin? Intiaanit kutsuvat sitä ”kuolemankävelyksi”. Katsokaahan, te kävelette ympyrää, ympäri ja ympäri. No, ajattelin olevani liian hyvä opas eksyäkseni milloinkaan. Katsokaahan, kenenkään ei tarvinnut neuvoa minua metsissä, tiesin kyllä miten kulkea. Näettekö?

126 Ja aloitin taas uudestaan. Sanoin: ”Minä en voi tehdä tätä virhettä.” Ja tulin jälleen takaisin.

127 Kuljin kanjonia pitkin vähän matkaa, silloin oli jo alkanut tuulla kovaa. Oi voi, lunta kaikkialla! Melkein pimeää. Ja tiesin, että Meda kuolisi sinä yönä erämaassa, hän ei tiennyt, miten pitää itsestään huolta. Ja Billy oli vain noin neljävuotias, kolmevuotias, vain pikkuinen kaveri. Ja minä ajattelin: ”Mitä he tekevät?” No, pääsin näin pitkälle ja osuin johonkin sammalmättääseen, ajattelin: ”Olen pitkälläni jossakin, enkä näe mitään, on aivan sumuista.” Olin nyt kiertämässä kehää.

128 Tavallisesti olisin etsinyt itselleni paikan ja sinnitellyt, jos minulla olisi ollut joku mukana. Olisin sinnitellyt ja odottanut, kunnes myrsky olisi ohi, päivän tai kaksi, ja tullut pois. Leikannut palan peurastani…selkäni takana ja mennyt, syönyt ja unohtanut sen. Mutta te ette ei voi tehdä sitä, ja vaimonne ja lapsenne makaamassa siellä metsässä, kuolemassa. Näettekö?

129 Niinpä aloin ajatella: ”Mitä minä voin tehdä?” Niin menin vähän etäämmälle. Ja ajattelin: ”Odotahan. Kun kuljin ensimmäisen laakson yli, tuuli tuli suoraan päin kasvojani, niinpä minun on täytynyt tulla tästä suunnasta. Minun oli täytynyt tulla tätä tietä.” Ja olin harhaillut pitkälle mammuttipetäjien joukkoon, mutta en tiennyt missä olin. Sanoin: ”Voi!” Aloin tulla hermostuneeksi. Ja ajattelin: ”Hetkinen Bill, et sinä ole eksyksissä”, koettaen hämätä itseäni. Te ette voi hämätä siinä. Ei, ei. Tuo sisäinen omatunto kertoo teille, että olette väärässä.

130 No, te—te yritätte sanoa: ”Oi, minä olen pelastettu, käyn kirkossa.” Älkää huolehtiko, odottakaa kunnes kuolinvuode tulee, ja tiedätte, että se on toisin. Teidän omatuntonne kertoo teille. Jokin sisällänne kertoo, että te olette väärässä. Näettekö? Te tiedätte, että jos te kuolette, te ette voisi kohdata pyhää Jumalaa. Sellaisena kuin me näimme Hänet eilisiltana, kun jopa pyhien enkelien on verhottava kasvonsa seisoakseen Hänen edessään. Kuinka te aiotte seistä ilman Jeesuksen Kristuksen Verta verhoamassa teitä?

131 Minä ajattelin: ”Voi, kyllä minä selviän.” Aloitin uudelleen. Ja huomasin, että kuulin jotakin. Silloin tulin hermostuneeksi. Ja ajattelin: ”Nyt, jos minä kuulen asioita, minä menetän hermoni.” Sillä tavalla eksynyt ihminen tavallisesti tekee, hän menettää hermonsa metsässä. Silloin hän ottaa pyssynsä, ampuu itsensä; tai kaatuu kuoppaan ja murtaa jalkansa, ja siinä hän makaa, hän kuolee sinne. Niinpä ajattelin: ”Mitä minä teen?” Niinpä aloin kävellä eteenpäin.

132 Ja kuulin Jonkin jatkuvasti sanovan: ”Minä olen läsnä oleva Apu hädän hetkellä.” Jatkoin vain kävelyä.

133 Ajattelin: ”Nyt tiedän, että olen menossa vähän tolaltani, kuulen jonkin äänen puhuvan minulle.” Jatkoin kulkua eteenpäin. Kuljin, ”fiuu, fiuu, fiuu”, vihellellen, tiedättehän. Ajattelin: ”No, enhän minä ole eksyksissä. Sinähän tiedät, missä sinä olet, poika! Mikä sinua vaivaa? Et sinä voi eksyä. Sinä olet—olet liian hyvä metsästäjä, et sinä voi eksyä.” Itsekehua, tiedättehän, yritin itse bluffata itseäni.

134 Te ette voi bluffata siinä. *Täällä* syvällä pyörii pikkuinen pyörä sanoen: ”Poika, sinä olet eksyksissä ja tiedät olevasi. Näethän, että olet eksynyt.”

135 Jatkoin eteenpäin. ”Voi, minä en ole eksyksissä! Minä kyllä selviän. Löydän tieni täältä pois.” Asiat alkoivat näyttää omituisilta, tuulet alkoi-

vat lähestyä. Lunta alkoi lennellä, rakeista lunta, me kutsumme sitä ”tupruttamiseksi.” Ajattelin: ”Vaimo ja lapsi! En ole…” Ajattelin: ”Voi ei!”

136 Välittömästi kuulin Sen uudelleen sanovan: ”Minä olen läsnä oleva Apu hädän hetkellä.” Ja minä olin silloin Evankeliumin saarnaaja, saarnaten juuri täällä tabernaakkelissa.

137 Niinpä ajattelin: ”No, mitä minä voin tehdä?” Pysähdyin, katselin joka puolelle, ja sumu oli jo laskeutunut alas. Minä…Siinä sitä oltiin. Mitään ei silloin enää voinut tehdä. Ajattelin: ”Voi, mitä minä voin tehdä?” Ajattelin: ”Herra, minä en ole kelvollinen elämään, minä olen ollut liian itsevarma. Ajattelin olevani metsästäjä, mutta minä en ole.”

138 Ja veljet, olen aina luottanut Häneen. Ampumisessa, minulla on ennätyksiä siinä. Ja kalastajana, olen huono sellainen, mutta olen aina luottanut Häneen. Ampujana, minä olen huono ampuja, mutta Hän on suonut minun tehdä maailman ennätyksiä siinä. Näettekö? Ampunut peuran seitsemästä-, kahdeksastasadasta jaardista. Nostanut kivääri n ylös siellä tappaen kolmekymmentäviisi kappaletta riistaa ampumatta kertaakaan ohi. Lukekaa siitä mistä vain, jos voitte. Näettekö? En minä, kyse on Hänestä. Olen luottanut Häneen.

Siinä minä olin, ajattelin: ”Mitä minä voin tehdä? Mitä minä voin tehdä?”

139 Minä…Se tuli lähemmäksi, lähemmäksi: ”Minä olen läsnä oleva Apu hädän hetkellä, läsnä oleva Apu.”

140 Ajattelin: ”Onko Se Jumala, joka puhuu minulle?” Otin hattuni pois. Minulla oli partiohattu, punainen nenäliina kiedottuna sen ympärille. Panin sen maahan. Otin takkini pois, se oli kostea. Ja panin takkini maahan, panin kivääri ni puuta vasten. Minä sanoin: ”Taivaallinen Isä, nyt minä olen sekoamassa, kuulen äänen puhuvan minulle. Oletko se Sinä?” Sanoin: ”Herra, minä myönnän Sinulle, etten ole metsäjä. En ole, minä—minä en osaa liikkua täällä. Sinun täytyy auttaa minua. Minä en ole kelvollinen elämään, ja tehtyäni asioita, joita olen tehnyt, tulemalla tänne ajatellen, että tiedän riittävästi, niin etten koskaan eksy. Minä tarvitsen Sinua Herra. Minun vaimoni on hyvä nainen. Lapseni, pikkuinen poikani, hänen äitinsä on nukkunut pois, ja vaimo yrittää olla äiti pojalle, ja minä olen juuri nainut hänet. Ja täällä hän on, lapsi täällä metsässä, he molemmat kuolevat tänä yönä. Tuo tuuli, lämpötila tulee laskemaan noin kymmeneen pakkasasteeseen, eivätkä he tiedä, kuinka selvitä. He

tulevat kuolemaan tänä yönä. Älä anna heidän kuolla, Jumala. Vie minut heidän luokseen, että minä voin pitää huolen siitä, etteivät he kuole. Olen eksynyt! Olen eksynyt, Jumala! Minä—minä en löydä tietä pois. Auttaisitko Sinä minua? Ja anna anteeksi minun itsekeskeiset tapani! Minä en voi tehdä mitään ilman Sinua, Sinä olet minun Oppaani. Auta Sinä minua, Herra."

141 Nousin ylös, ja sanoin: "Aamen." Nostin nenäliinani; takkini, nostin sen; panin hattuni takaisin päähän; otin aseen käteeni. Sanoin: "Nyt minä lähden liikkeelle niin hyvin kuin vain osaan kulkea, parhaan ymmärrykseni mukaan; ja menen suoraan yhteen suuntaan, koska jossakin minä alan kävellä kehää, en tiedä missä. Mutta minä menen sitä tietä, jota Sinä käsket, Herra Jumala, minun Oppaani."

142 Aloin kävellä *tähän* suuntaan. Sanoin: "Tämä se on, ja minun on saatava itseni uskomaan se. Minä menen *tähän* suuntaan. Menen suoraan *tähän* suuntaan. En aio vaihtaa suuntaa, menen *tähän* suuntaan. Tiedän olevani oikeassa. Menen *tähän* suuntaan." Jos olisin mennyt siihen suuntaan, olisin suunnannut kulkuni Kanadaan. Näettekö?

143 Juuri silloin tunsin Jonkin koskettavan olkapäätäni, käden, se tuntui aivan miehen kädeltä, niin äkisti, että käännähdin ympäri katsomaan. Siinä ei ollut ketään seisomassa. Minä ajattelin: "Mitähän se oli?" Tässä on Raamattu edessäni. Jumala, minun Oppaani ja Tuomarini seisoo täällä. Minä vain katsoin ylöspäin. Ja aivan takanani *tässä* suunnassa, tuo sumu vain hälveni niin, että saatoin nähdä tornin Hurricane-vuoren huipulla. Olin menossa juuri poispäin siitä, parhaan metsästäjäntaitojeni mukaan, olin menossa poispäin siitä, ja oli tulossa todella myöhä silloin illalla. Käännyin todella ripeästi suunnaten kulkuni *tähän* suuntaan. Otin hatustani kiinni ja kohotin käteni, minä sanoin: "Opasta minut perille, Jumala, Sinä olet minun Oppaani."

144 Lähdin liikkeelle. Minun oli mentävä suoraan jyrkänteiden ja kaikkien yli päästäkseni sinne, tuli myöhempi ja myöhempi. Sitten tuli pimeä. Peurat hyppivät edestäni ja kaikkea. En voinut ajatella mitään muuta, kuin pitäväni itseni suunnassa, suoraan kohti tätä vuorta.

145 Ja tiedän, että jos pääsisin tornille, herra Denton ja minä…minä autoin vetämään tuon johdon sinä keväänä. Me kiinnitimme puhelinjohdon Hurricane-vuorelta koko matkan alas suunnilleen kolmen ja puolen tai neljän mailin matkan suoraan alas leiriin. Ja se meni suoraan alas pientä polkua pitkin, mutta lumen ollessa siellä, polkua ei voinut erot-

taa. Näettekö? Ja tuuli puhalsi ja kaikkea, oli pimeää ja lumimyrsky, ja kulkiessaan ei voinut nähdä, missä oli. No, ainoa asia, minkä osasin tehdä, kun pimeä oli jo tullut, enkä tiennyt…Tiedän, että olin menossa siihen suuntaan ja suoraan ylös vuorelle. Koska minun piti mennä ylös vuorta, ja torni oli aivan vuoren huipulla, ja minulla oli noin kuuden mailin matka sinne. Ajatelkaapa, tuo sumu hälveni, kuusi mailia, vain yksi aukko, kunnes saatoin nähdä sen!

146 Ja sitten kannoin kivääriäni *tässä* kädessä, ja pidin *tätä* kättä ylhäällä, koska olin kiinnittänyt johdon puihin tällä tavalla menemään alaspäin, puhelinjohdot mökille, niin että hän voi puhua vaimonsa kanssa, ja soittaa sieltä, vuorelta. Ja minä olin menossa auttamaan häntä ottamaan sen alas sinä syksynä. Ja käteni oli ylhäällä *tällä* lailla, sanoen: "Oi, Jumala, suo minun osua tuohon johtoon." Kävelin, ja käteni tuli niin kipeäksi, väsyneeksi, että tuskin kykenin pitämään sitä pystyssä, ja minun oli päästettävä se alas. Ja minä vaihdoin aseeni ja panin sen *tähän*; astuin taaksepäin muutaman askeleen niin, etten varmasti kulkisi sen ohi, sitten nostin käteni ylös, aloin kävellä, kävellä. Oli tulossa myöhä, pimeä, tuuli puhalsi. Oi, sain otteen oksasta, sanoin: "Siinä se on! Ei, ei se ole se." Oi, se antoi…Älkää antako sen antaa epävarmaa ääntä.

147 Jonkin ajan päästä, kun olin jo melkein valmis luovuttamaan, käteni osui johonkin. Oi! Minut oli löydetty, kun olin eksynyt. Pidin kiinni tuosta johdosta. Pudotin kiväärin heti maahan, otin hattuni päästäni ja seisoin siinä. Sanoin: "Oi Jumala, millainen tunne onkaan tulla löydetyksi, kun on eksynyt." Minä sanoin: "Suoraan alas tämän johdon päähän asti, minä en koskaan päästä siitä irti. Pidän kiinni tästä johdosta. Se johdattaa minut suoraan sinne, missä on kaikki, mikä tämän maan päällä on minulle rakasta, suoraan sinne. Vaimoni ja lapseni suunniltaan, tietämättä, missä minä olen, tietämättä, miten tehdä tuli, tietämättä, mitä tehdä, ja tuulet puhaltavat ja oksat paukkuvat ja putoilevat puista." Minä en uskaltanut päästää irti tuosta johdosta. Pidin tuosta johdosta kiinni, kunnes se opasti minut suoraan sinne, missä oli kaikki, mikä minulle oli rakasta maan päällä.

148 Se oli kauhistuttava kokemus, ja suurenmoinen kokemus löytää pois sieltä, mutta se ei ollut puoliakaan siitä. Eräänä päivänä olin eksynyt syntiin. Menin seurakunnasta toiseen yrittäen löytää Jotakin. Menin seitsemännen päivän adventisteihin, he sanoivat minulle: "Pidä sapatti, lakkaa syömästä lihaa." Menin baptistikirkkoon, Ensimmäiseen

Baptistikirkkoon, hän sanoi: ”Nouse vain ylös ja kerro heille, että uskot Jeesukseen Kristukseen, Jumalan Poikaan, ja minä kastan sinut, siinä se.” Siinä ei ollut mitään. Mutta eräänä päivänä pienessä hiilivarastossa, minä pidin käsiäni ylhäällä, sain otteen Jostakin; tai sanotaanko, että Jokin sai otteen minusta. Siinä oli Pelastusköysi, Opas. Ja Hän on johtanut minua turvallisesti tähän asti, enkä minä aio ottaa kättäni pois tuosta Johdosta. Minä pidän Hänestä kiinni käsilläni. Antaa uskontunnustusten, kirkkokuntien tehdä mitä haluavat, minä pidän kiinni Oppaasta. Sillä kaikki, mikä koskaan on ollut maan päällä ja kaikki mitä on taivaassa, mikä vähänkin on rakasta minulle, on tämän Johdon päässä. Hän on tuonut minut turvallisesti tähän saakka, minä luotan Häneen loppumatkankin. ”Kun Hän, Pyhä Henki on tullut, Hän johdattaa teitä ja johtaa teidät kaikkeen…”

149 Ystävät, Se on tuonut minut siihen, missä minä olen tänään. Se on tehnyt minusta sen, mitä minä olen. Minä voin ilolla esitellä Sen teille. Se on ainut Opas, josta jotakin tiedän, täällä maan päällä tai ylhäällä Siellä. Hän on minun Oppaani, kun menen metsästämään. Hän on Oppaani, kun menen kalastamaan. Hän on Oppaani, kun puhun jollekulle. Hän on Oppaani, kun saarnaan. Hän on Oppaani, kun nukun.

150 Ja kun kohtaan kuoleman, Hän seisoo tuon virran rannalla. Hän johtaa minut toiselle puolelle. ”En pelkää mitään pahaa, sillä Sinä olet minun kanssani. Sinun vitsasi ja sauvasi, ne ojentavat minua ja johtavat minut tuon virran yli.”

Rukoilkaamme.

151 Taivaallinen Isä, olen niin kiitollinen Oppaasta, Siitä, Joka johtaa minua. Oi, joskus Isä, minä en kuule Häntä lähelläni, minä alan pelätä. Haluan Hänet lähelleni, koska en tiedä, milloin minä saavun tuolle virralle. Minä tahdon Hänen olevan lähelläni. Älä jätä minua koskaan, Herra. Minä en voi puhua, en voi saarnata, en voi metsästää metsissä, en voi kalastaa rannalla, en voi ajaa autoani, ei ole mitään, mitä voin tehdä ilman Sinua. Sinä olet minun Oppaani. Kuinka onnellinen olenkaan saadessani sanoa tälle seurakunnalle tänä iltana, kuinka Sinä oletkaan johtanut minua kaikissa näissä asioissa, kuinka Sinä oletkaan kuljettanut minua!

152 Ajattelin jokin aika sitten; enintään muutama vuosi sitten, seisoessani täällä kadulla, ja koska perheeni oli tehnyt vääryyttä, kukaan ei puhunut minulle. Kaipasin ystävyyttä. Kukaan ei halunnut olla missään tekemisissä kanssani. He sanoivat: ”Hänen isänsä on pirtutrokari.” Ja Herra

näki, ettei kukaan puhunut kanssani. Ja minä rakastan ihmisiä. Mutta eräänä päivänä, kun sain otteen tuosta Johdosta! Nyt minusta tuntuu, Herra, että minun täytyy pujahtaa tieheni ja mennä erämaahan levätäkseni vähän. Mikä sen teki? Ei persoonallisuus, ei koulutus; minulla ei ole niitä. Vaan se olit Sinä, Herra. Sinä Herra. Sinä annoit minun osua maaliin, Sinä olet antanut minun saada isoja kaloja, koska Sinä tiedät, että minä halusin sitä. Sinä olet antanut minulle isiä ja äitejä. Sinä olet antanut minulle veljiä ja sisaria. Sinä olet antanut minulle terveyteni. Sinä olet antanut minulle vaimon. Sinä annoit minulle perheen. Sinä olet minun Oppaani, Herra. Suo minun pitää kiinni Sinun kädestäsi, äläkä anna minun koskaan irrottaa. Jos yksi käsi väsyy, minä vain vaihdan kättä. Auta minua, Herra.

153 Ja nyt, ottakoon jokainen täällä otteen tuosta samasta Pelastusköydestä, Herra, Pyhästä Hengestä, joka on meidän Elämämme, Elämää antava voimavara. Ja johtakoon Se meidät kaikki tuohon onnelliseen Maahan siellä, jossa elämän uurastus on ohi ja meidän työmme maan päällä on tehty, ja silloin ei ole enää vanhuutta, ei heikkoja ihmisiä, ei enää raskaita öitä, ei itkua ja rukousta, ei enää alttarikutsuja, vaan me olemme siellä ikuisesti nuoria, sairautta ja surua ei enää ole. Siellä ei ole enää syntiä, ja me elämme Jumalan vanhurskaudessa läpi kaikkien tulevien aikakausien, läpi loppumattoman Iankaikkisuuden. Suo se, Isä.

154 Ja nyt, Isä, jos täällä on joku, joka ei koskaan ole saanut otetta tuosta Pelastusköydestä, löytäköön he Sen juuri nyt. Ja tehköön Pyhä Henki, joka on johtanut…Ja voin sanoa sen sydämestäni, käteni Sinun Sanasi päällä, että Hän on ollut aina oikeassa. Minä olen usein väärässä. Mutta Hän on oikeassa. Pysyköön Hän luonani, Herra. Suo minun pysyä Hänen luonaan. Ja tarttukoot toisetkin täällä, jotka eivät tunne Häntä tänä iltana, Hänen muuttumattomaan käteensä, että heidätkin johdatettaisiin perille.

155 Ja jonakin päivänä, me tulemme tuolle virralle. Tuona aamuna tulee myös olemaan sumuista. Vanha meri ärjyy, vanha Jordan, tyrskyt lyövät, kuolema kuristaa elämän ulos meistä. Mutta Jumala, minä—minä en tule pelkäämään. Minä selvitin sen kauan sitten. Haluan vain ottaa kypärän pois, soturina, kääntyä ympäri, katsoa tuota polkua nähdäkseni, mihin tuo Johto on johdattanut minua. Nähdä koko erämaan, jonka läpi olen tullut, jokaisen orjantappurapehkon, jokaisen kivikasan, jossa sain mustelmia, mutta pidin kiinni tuosta Johdosta. Niin kuin Sinä sanoit, ru-

noilija sanoi: ”Jotkut läpi vesien, jotkut läpi tulvien, jotkut läpi kovien koetusten, mutta kaikki Veren läpi.” Ja minä haluan ottaa Tämän, vanhan Miekan täällä, joka on suojellut minua tiellä, ja panna Sen takaisin tuppeensa, huutaa: ”Isä, lähetä vene yli tänä aamuna, minä olen tulossa kotiin.” Sinä tulet olemaan siellä, Herra. Sinä lupasit sen. Sinä et voi pettää.

156 Siunaa jokaista, joka on täällä nyt. Ja jos he eivät tiedä, miten pitää kiinni tästä Johdosta, eivätkä ole koskaan koskettaneet Sitä, nouskoot pyhät kädet nyt, puutteenalaiset kädet, kaipaavat kädet, ja koskettakoot Pelastusköyttä, joka johtaa heidät heidän sydämensä kaipaukseen, täydelliseen rauhaan ja tyydytykseen, lepoon Kristuksessa.

157 Päämme kumarrettuina, olisiko siellä käsiä, jotka nousevat ja sanovat: ”Suo minun. Pidä kädestäni”? Oi, Jumala siunatkoon teitä.

Kun tie käy kolkoksi, rakas Herra, pysy lähellä,
Kun elämäni on melkein mennyttä;
Seison joella, johdata jalkojani, pidä kädestäni,
Ota käteni, rakas Herra, johda minua edelleen.

158 Olisiko vielä joku, joka nostaisi kätensä ja sanoisi: ”Herra, haluan tuntea tuon Pelastusköyden kosketuksen tänä iltana. Haluan tuntea, että Kristus on antanut anteeksi minun syntini, ja minä haluan olla uusi luomus tästä hetkestä lähtien.”? Jumala siunatkoon teitä. Olisiko joku vielä, joka sanoo: ”Suo minun koskettaa Sinua, Herra. Anna minun kadottaa itseni”? Jumala siunatkoon sinua sisar. Suo minun kadottaa itseni ja löytää se, Herra, Sinussa.” Jumala siunatkoon sinua. Ja Jumala siunatkoon sinua. Se on oikein. ”Suo minun kadottaa itseni, Herra. Salli minun unohtaa.” Jumala siunatkoon sinua, veli. ”Suo minun…” Jumala siunatkoon sinua sisar. ”Suo minun kadottaa kaikki tietoni.” Jumala siunatkoon sinua, sisar. Älä luota ihmistekoisiin järjestelmiin. Seuraa Opasta, Hän johdattaa sinut kaikkeen Totuuteen. ”Johda minua, Herra Jeesus, johda minua.” Jumala siunatkoon sinua siellä takana. Voi, monia käsiä on ylhäällä, haluten pelastusta. Nyt kun me olemme…

159 Alttari tässä, alttarikutsua ei voi tehdä, koska ihmiset istuvat kaikkialla sen päällä. Mutta Hän on juuri siellä. Te tiedätte oikein hyvin, että kun te nostitte kätenne, jotakin tapahtui teidän sydämessänne. Jeesus sanoi: ”Joka kuulee minun Sanani ja uskoo Häneen, joka lähetti Minut, sillä on iankaikkinen Elämä.” Tarkoititteko sitä? Silloin täällä on allas täynnä vettä. Kastetta varten on runsaasti aikaa. Rukoilkaamme.

160 Taivaallinen Isämme, tämä pieni katkonainen Sanoma tänä iltana käheällä äänellä, Pyhän Hengen on täytynyt mennä johonkin. Se meni sinne, minne Se oli tarkoitettu, ja on monia Herra, tänä iltana, noin viisitoista tai kaksikymmentä nosti kätensä, että he tarvitsevat Opasta. He käsittävät, että he yrittävät huijata itseänsä. He koettavat sanoa: "Olen kunnossa," mutta syvällä sisimmässään he tietävät, etteivät he ole. Ja he haluavat tuntea Sinut, Herra. He haluavat Oppaan. He haluavat ilmoittautua. Sinun luonasi ei ole koskaan liian täyttä. He haluavat ilmoittautua tälle matkalle. He eivät tiedä, kuinka päästä sinne. Kukaan ei tiedä, kuinka viedä heidät sinne; Sinä olet Ainoa. He tulevat Jumalan tarjoamaa Opasta, Pyhää Henkeä varten. He ovat nostaneet kätensä.

161 Oi Pyhä Henki ja Opas, laskeudu heidän päällensä. Anna anteeksi jokainen synti. Anna anteeksi heidän pahat tekonsa. Ota heidät tänä iltana Kristuksen ruumiiseen, jossa he voivat tuntea Jumalan virran virtaavan tuota Johtoa pitkin, joka johtaa heidät Jordanille, ja Jordanin yli Luvattuun Maahan. Seuratkoot he suoraan Sanan kannoilla. Sana sanoo: "Katukaa, ja sitten ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä." Älköötkö he yrittäkö sitä jollakin muulla tavalla. Seuratkoot he aivan Sanan kannoilla, sillä Hän on Se, joka johdattaa. Siinä ovat—siinä ovat askelmat, joita pitkin kiivetä, kunnes voimme saada otteen Oppaasta. Suo se Herra. Olkoot he Sinun. He ovat nyt Sinun käsissäsi, voitonmerkkeinä, kukaan ei voi riistää heitä pois. Minä uskon, että Sinä vastaanotat heidät pelastettuina ihmisinä. Uskon, että kun he nostivat kätensä, he eivät olisi voineet tehdä sitä itsessään, ellei Jokin olisi puhunut heille. Se olit Sinä, Pyhä Henki ja Opas.

162 He näkevät, että hetki on päättymässä, sumu on levittäytymässä maan päälle, suuret uskontunnustukset ja—ja muut ovat yhdistymässä, kirkot ovat liittoutumassa, tulossa yhteen. Ja, oi Jumala, miten he koettavatkaan sanoa: "Kaikkien, joilla on erikoispiirteitä, on lähdettävä täältä ja mentävä Alaskaan." Ja kaikki nuo asiat, joilla he uhkailevat, se ei ole meille uutta, suuri Opas on näyttänyt sen meille Sanan polulla. Me olemme vain kulkemassa sitä osaa matkasta.

163 Isä Jumala, Sinä olet puhunut heille tänä iltana, ja minä annan heidät nyt Sinulle Sanan voitonmerkkeinä. Jeesuksen Nimessä.

164 Nyt täällä pöydällä, Isä, on nenäliinoja, ne ovat sairaita ihmisiä varten, joku pieni vauva, ehkä, joku äiti, joku sisar, joku veli; jopa pieniä hiusneuloja on pantu niihin. Ja nyt minä pidän niitä ylhäällä lähellä itseä-

ni. Nyt, meille on opetettu Raamatussa, että Paavalin keholta otettiin nenäliinoja ja hikiliinoja, ja sairaat ihmiset tulivat terveiksi, saastaiset henget lähtivät ihmisistä. Nyt me ymmärrämme, Herra, että Paavali oli ihminen, hän oli vain mies. Mutta kyse oli Pyhän Hengen voitelusta, joka oli hänen päällään, joka siunasi nenäliinat, ja siitä uskosta, joka ihmisillä oli siihen, että hän oli Sinun apostolisi. Nyt Paavali on otettu pois meiltä, mutta ei Opasta, Hän on yhä täällä. Ja Jumala, minä rukoilen, että Sinä siunaisit nämä nenäliinat, ja johdattakoon Opas heitä tuolle paikalle, tuohon täydelliseen antautumiseen.

165 Meille on edelleen kerrottu, että kun Israel seurasi Opastaan, ja he tulivat suoraan Jordanille, suoraan (pikemminkin) Punaiselle Merelle. Tehtäväänsä suorittaessaan heidät pysäytettiin, ja Opas johti heidät sinne. Miksi? Näyttääkseen Kunniansa. Ja kun kaikki toivo on mennyttä, silloin Jumala katsoi alas tuosta Tulipatsaasta, ja jopa tuo vanha kuollut meri pelästyi ja perääntyi, ja siinä oli Israelille tehtynä kulkutie, jota kävellä yli Luvattuun Maahan.

166 Todella, Herra, Sinä olet yhä tuo sama Jumala. Nämä ihmiset ovat ehkä kristittyjä, ehkä he ovat täyttämässä velvollisuuksiaan, mutta heidät on tuotu tähän umpikujaan, johon sairaus on ahdistanut heidät. Katso alas Jeesuksen Kristuksen Veren läpi tänä iltana, niin että paholainen pelästyy, hän perääntyy, ja Sinun lapsesi pääsevät yli hyvän terveyden lupaukseen. Suo se Isä. Minä lähetän nämä keholtani, heidän keholleen, Jeesuksen Kristuksen Nimessä.

167 Minä nostan tämän seurakunnan Sinun eteesi, tuon uskossa heidät suoraan Jumalan kunniakkaalle alttarille sinne Taivaaseen. Kaikista sairauden pyrkimyksistä, mitä tahansa väärää heillä onkaan, mitä väärää onkin ihmisten elämässä missään, Jumala, puhdista heidät, tee heistä omiasi. Paranna heidät, Isä. Ja elävöittäköön se Voima, joka nosti Jeesuksen haudasta, heidän kuolevaiset ruumiinsa ja tehköön heistä uusia luomuksia Kristuksessa. Anna heille hyvä terveys ja voimaa palvella Sinua.

168 Muista minua, oi Herra. Minä olen Sinun palvelijasi. Auta minua, kun olen rukouksen tarpeessa. Ja minä rukoilen, että Pyhä Henki opastaa meitä ja käyttää meitä ja johtaa meitä siihen päivään asti, kunnes me näemme Jeesuksen Kristuksen kasvoista kasvoihin Hänen ihanassa tulemuksessaan, kun me kohtaamme Hänet ilmassa ylöstempauksessa. Me pyydämme sitä Kristuksen Nimessä. Aamen.

Minä rakastan Häntä, minä...(Ettekö tekin?)

Koska Hän ensin rakasti minua
Ja osti pelastukseni
Golgatan puulla.

169 Nyt, jos te ette rakasta toinen toisianne, jotka te olette nähneet, kuinka te rakastaisitte Häntä, Jota te ette ole nähneet? Nyt kun me laulamme *Minä rakastan Häntä,* antakaamme naapurillemme sydämellinen rakkauden kädenpuristus.

Minä rakastan Häntä,...

Jumala siunatkoon sinua…?…Jumala siunatkoon sinua…?…Jumala siunatkoon sinua…?…Jumala siunatkoon sinua, veli Neville…?…Kyllä-kyllä. Jumala siunatkoon sinua…?…

Golgatan puulla.

Nyt kohottakaa kätenne Hänen puoleensa.

Minä rakastan Häntä, Minä rakastan Häntä,
Koska Hän ensin rakasti minua
Ja osti pelastukseni
Golgatan ristillä

170 Hyvästä laulusta puheen ollen, haluaisitteko kuulla sellaisen? Käsittääkseni meillä on täällä evankelista- laulunjohtaja Indianapolisista. Uskoakseni hän laulaa Cadle Tabernaakkelissa. Onko näin? Hyvä on. Se on hänen paikkansa Cadle Tabernaakkelissa. Kuinka moni muistaa E. Howard Cadlen? Oi! Jumala antakoon levon hänen rakkaalle sielulleen. Ilmojen satakieli, nainen, jonka laulua minä kuuntelin melkeinpä mieluimmin kuin kenenkään muun, jonka olen eläessäni kuullut laulavan, oli rouva Cadle, hänen laulaessaan: ”Ennen kuin lähdit huoneestasi tänä aamuna, ajattelitko rukoilla Kristuksen, Vapahtajamme Nimessä, Suojaa tälle päivälle?”

171 Aivan kadun toisella puolella eräänä aamuna, pienessä kahden huoneen mökissä, nousin ylös, ja olin menossa sytyttämään tulta. Kamiina ei palanut. Ja minä yritin saada sen syttymään, ja tuuli tuli ja pölläytti sen kasvoilleni. Ja oli kylmä ja olin jäätymäisilläni. Ja huurretta oli kaikkialla lattialla, ja minä paljain jaloin; koettaen saada syttymään tätä pienellä uunipiipulla varustettua pikku peltikamiinaa. Ja minä juuri…Meda ja minä olimme olleet naimisissa vain vähän aikaa. Ja minä yritin, vanha puu oli märkää eikä tahtonut palaa, ja minä istuin siinä, minä ajattelin: ”Voi ei! Yritän sitä uudestaan.” Minun oli mentävä töihin ja lietsoin van-

haa kamiinaa tällä lailla. Ja kurkotin ja laitoin vanhan radion päälle, ja hän alkoi laulaa: ”Ennen kuin lähdit huoneestasi aamulla, ajattelitko rukoilla,” minä vain putosin lattialle, ”Kristuksen, Vapahtajamme Nimessä, suojaa tälle päivälle?” Voi kuinka mielelläni minä kuuntelen tuota naista!

172 Kun ylitän tuon virran joskus, uskon, että kuulen rouva Cadlen istumassa siellä. Tiedättehän, olen aina järjestänyt tapaamisen. Virran tällä puolella on ikivihreä Puu, tiedättehän, Elämän Puu; ja toisella puolella virtaa enkelikuoro laulaa päivin ja öin, koska siellä ei ole yötä, he laulavat koko päivän, ymmärrättehän. Minä menen paikalleni ja vain istun ja kuuntelen sitä. Uskon, että kuulen rouva Cadlen laulavan siellä.

173 Jumala siunatkoon sinua veli. Minä unohdin hänen nimensä. Mikä se on, veli? [Veli sanoo: ”Ned Woolman.”—Toim.] Veli Ned Woolman laulaa teille nyt. Veli Woolman, olemme iloisia, että olet täällä tänä iltana.